

Odgoda saveznog prednjačkog tečaja za članice

Za prednjački tečaj članica, koji se imao održavati od 1.—28. avgusta o. g., javilo se samo 7 članica, što nikako nije broj, koji je potreban da bi odgovarao velikom aparatu i troškovima, koji su vezani uz ovakav tečaj, pa se isti odgodio. Nedovoljan odaziv očito je prouzrokovalo nepodesno godišnje doba, pa se stoga tečaj za članice prenosi na vreme od 26. septembra do 22. oktobra. Prijave se imaju priposlati najkasnije do 14. septembra. Ne bude li do 14. septembra prijavljeno najmanje 20 sestara, to će se za ovu godinu definitivno napustiti namisao održavanja prednjačkog tečaja za članice. *Ponovno upozorujemo na zaključak ovogodišnje glavne skupštine, po kome je svaka župa dužna poslati u tečaj barem jednu sestru.*

Svi troškovi iznosiće 1000 Din, izuzev puta u Ljubljani i natrag. Da se olakšaju same predpriprave, neka svako društvo istovremeno sa prijavom pošalje Savezu svotu od Din 1000 za svaku polaznicu tečaja.

Pozivamo ponovno sva društva, da ne pređu ćutke ovaj oglas, već da porade svim snagama da učestvuju u ovom prvom Saveznom prednjačkom tečaju za članice.

Društva, koja su prijavila članice za ranije nameravani tečaj, treba da pošalju nove prijave.

Ako se prijavi manje od 20 članica, to se tečaj, prema gore navedenom, neće održavati. Prijavljene biće o ovome blagovremeno obavestene.

Zdravo!

Tehnički odbor JSS.

Veliki sokolski dani u Ljubljani

V. pokrajinski slet JSS — Obnova sveslavenskog sokolskog bratstva — Otvorenje doma na Taboru.

Celokupno Jugoslovensko Sokolstvo ove je godine proslavilo veliki narodni blagdan Vidovdana na najsvečaniji način. Proslavilo ga dvima veličanstvenim priredbama: V. pokrajinskom sletom i otvorenjem sokolskog doma na Taboru u Ljubljani. I provedba jedne i druge priredbe pokazala nam, da se ona vrši u onoj staroj Ljubljani, koja je još uvek u sećanju na divne dane I. jugoslovenskog sleta iz god. 1922. Bez preterivanja možemo kazati, da su se na ovogodišnji Vidovdan ponovili u malom oni divni dani od pet godina unatrag. I ako je Savez na ovogodišnje priredbe pozvao samo jedan deo svojih sila, to su se ovoj delotvornoj mobilizaciji priključili Sokoli i Sokolice iz čitave države, a narodna, sokolska Ljubljana vanjskim licem i ovaj je puta dokazala, da oseća sa svojim Sokolstvom. Ta skoro nije bilo kuće koja ne bi bila ukrašena zastavom, a poneke i raskošno iskićene. Sam pak doček i pozdrav gostiju bio je nada vse srdačan.

Ta već u nedjelju 26. juna počeli su u Ljubljani stizavati prvi gosti. Stigli su starosta poljskog Sokolstva brat Zamoyski, sa načelnikom i načelnicom te bratom drom. Ostrowskijem, delegatom poljskog Sokola iz Chicaga. Pođ večer istoga dana stigla je redom župa Rijeka, pa Niš sa više od 70 članova, ruski Sokoli iz Zemuna, Beograda, Zagreba, Sarajeva i Bele Crkve pod vodstvom podstaroste ruskog Sokolstva u Jugoslaviji brata Drojlinga, načelnika Kambulina i tajnika Rževskoga. Stigli su Sokoli iz Kuršumlije i tako redom sad veće ili manje delegacije iz Vojvodine, Srbije i Hrvatske. Naročito lep broj braće i sestara stigao je iz Bosne, Hercegovine i Crne Gore. Od popodneva toga dana, pa daleko u večer ljubljanskim ulicama odmnevali su zvuci sokolskih fanfara prateć stigli braću i sestre u njihove nastambe.

Naročito je bio svečan doček bratske čehoslovačke delegacije. Već na najsjevernoj granici Jugoslavije bio im je priređen srdačan doček. Do št. Ilija u ime JSS izašao im u susret brat Vilko Turk, a u samom Mariboru dočekalo ih građanstvo na čelu sa sokolskim društvom pod zastavom. Ovde su braća sa severa bila srdačno pozdravljena, pogoštena zakuskom i darivana cvećem. A u Ljubljani? I ako nije bio na stanici određen oficijelni doček, sabrala se sila naroda i Sokolstva, da šta srdačnije pozdravi goste. Prisutni su bili članovi starešinstva JSS sa bratom starostom Ganglom, mal ne svi delegati župa, čehoslovački konzul, predsedništvo češke i jugoslovensko-češke lige i delegati raznih ljubljanskih kulturnih društava. Kad je voz ušao u stanicu zaszvirala je sokolska muzika, a sve je oduševljeno pozdravljalo goste. Naročito srdačno behu pozdravljeni starosta ruskog Sokolstva u emigraciji brat Vergun, pa podstarosta ČOS brat Stepanek, brat Mašek, zamenica načelnice ČOS sestra Fučikova, blagajnik ČOS brat Dvořak itd. I spontano formirala se povorka, koja je mile goste otpratila do njihove nastambe uz burne ovacije općinstva, koje se sleglo pred stanicom i duž ljubljanskih ulica.

Inače sam program svečanosti odvijao se tačno po unapred ustanovljenom rasporedu, šta je samo potvrdilo poznatu sokolsku tačnost, disciplinu i spremu.

Kao prvi deo rasporeda izvedena su natecanja, koja su se vršila 27. juna, a koja su pokazala kod oba spola vežbajućeg članstva mnogo spretnosti, snage i ustrajnosti. Članovi su nastupili u većem broju, pa su zato i njihove utakmice potrajale dulje od članica. No jedni i druge pokazali su nam mnogo zanimivosti. Članice su se natecale u prostim vežbama, na ručama, na preči, na karikama i u skoku u vis. Izvadale su osim propisne vežbe i jednu slobodnu. U svemu je nastupilo 29 sestara i to iz Ljubljane 8, Sušaka 6, Celja 6, Ljubljane I 5, Metlike 2 i Zagreba 2. Po redu polučile su od 149 mogućih bodova: 1. Luznik Zorana (Celje) 141 bod.; 2. Marija Ganglova (Metlika) 139 bodova; 3. Milka Lojkova (Celje) 138³/₄; 4. Križmaničeva Marija (Celje) 138³/₄; 5. Marta Podpačeva (Ljubljana I) 137¹/₂; 6. Burger Maca (Ljubljana) 135¹/₂. — Ovde nam naročito upada u oči sokolsko društvo u Celju, koje je od prvi pet mesta prvenstva osvojilo tri. Inače ova je utakmica od velike važnosti s razloga, jer je pobila sva kriva mnjenja, koja su postojala glede vežbe članica na spravama.

Jednako zanimive poglede pružaju nam i natecanja članova. Kao osnov za ova natecanja uzele su se vežbe određene za olimpijadu u Amsterdamu. Radi toga se i red natecanja morao prilagoditi onom redu, koji je u porabi kod međunarodnih natecanja. Pošto su propisane vežbe na ručama, preči i karikama vrlo duge i naporne, to su se ove vežbe razdelile u dve vežbe, koje je morao svaki natecatelj izvesti. Time se omogućilo natecanje i mladim, manje izvežbanim vežbačima. Samoj utakmici pristupilo je 14 vežbača i to iz Ljubljane I 5; Ljubljane 4; Celja 2, Zagreba 2 i Sušaka 1. Red natecatelja bio je sproveden alfabetskim redom. Započelo se obaveznom sletskom prostom vežbom. Nastavilo se slobodnom prostom u kojoj su neki vežbači izveli više teških kombinacija. Naročito su se istakli natecatelji, braća: Antosiewicz, Orel, Primožič i Ban. Po redu su sledile ruče na kojima su se lepo istakli braća Porenta i Primožič, koji su pokazali visoke forme, dok je brat Orel, jedan od ozbiljnih konkurenta za prvenstvo, morao odstupiti usled ozlede na ruci. Kao treće sledila je preča, na kojoj su se osobito istakla braća: Antosiewicz, Primožič i Gregorka. Kod skoka sa motkom gde se tražila visina od 265 cm, jedini je tu visinu polučio Gregorka, koji je dobio 10 bodova, za njim braća Ban i Jeras 7 bodova, dok su ostali svi od reda bili slabiji. I onda redom sledile su vežbe na konju uzduž, konju uz šir sa hvataljkama i na karikama, koju su poslednju vežbu općenito svi natecatelji dobro svladali.

Pošto su natecanja bila dovršena prihvatio je reč Savezni načelnik brat dr. Murnik, koji je srdačno pozdravio vežbače, oduševio ih za daljnu spremu za borbu za prvenstvo sveta.

Tačan rezultat natecanja po uspehu zadobivenih bodova ukazuje se u sledećem redu: 1. Primožič Jože (Ljubljana I) 352-35; 2. Malej Tone (Ljubljana I) 349-40; 3. Gregorka Boris (Ljubljana) 335-20; 4. Jeras Drago (Ljubljana) 326-93; 5. Poljšak Rudolf (Celje) 322-10; 6. Porenta Anton (Ljubljana I) 321-90; 7. Ban Rafael (Sušak) 294-60; 8. Antosiewicz Ante (Ljubljana) 289-40; 9. Rožič Srečko (Ljubljana I) 288-53; 10. Černe Viktor

(Zagreb I) 265-21; 11. Šuica Stevo (Zagreb I) 240-57; 12. Štemberger Drago (Ljubljana I) 196-73; 13. Kastelić Rudolf (Celje) 172-35.

Kada promotrimo ove rezultate, onda smo uvereni, da će nam biti lakoćom sastaviti odio za natecanja u Amsterdamu, koji će moći lepo i dostojno reprezentirati ne samo naše Sokolstvo, nego i našu državu na dogodišnjoj olimpijadi, a da i ne spomenemo poznatih naših prvaka, koji dolaze također u obzir, kao braća Štukelj, Šumi, Žilić, Drgane, Zupan i Osvald.

Iste je večeri u novom sokolskom domu na Taboru u velikoj svečanoj dvorani priredeno pozdravno veče za goste. Pevala su društva »Ljubljanski Zvon«, pevski zbor Sokolov, šentjakobski pevski zbor, a svirali su poznati Žepičev kvartet i muzika dravske divizije. Bila je to iskrena i gromka manifestacija sveslavenskog bratstva. Samo veče otvorio je divnim govorom starosta našeg Saveza brat Gangl, a onda je prvi za njim uzeo reč starosta poljskog sokolskog Saveza brat Zamoyski i naglasio, da je ovaj slet nova veza među slavenskim narodima. U znak bratstva poklonio je našem Sokolstvu divno izrađenu brončanu statuu, nad kojom je raskrili krila pazlaćeni Soko. Osim toga je Zamoyski nekolicini sokolskih radnika uručio odlikovanja poljskog Sokolstva. U ime ruskog sokolskog Saveza govorio je starešina brat Vergun. Uvečavao je, da Rusi plaću nad Sočom i Koruškom jednako kao nad svojom domovinom. Nada se, da će Rusiju opet uzdignuti sokolska ideja. Veruje, da će jednom u Moskvi moći pozdraviti Jugoslovene, Čeha, Poljake, Bugare, Lužičke Srbe i sve Slavene u novoj eri, koju će izvojevati čovečanstvo. Podstarosta ČOS br. Mašek pozdravlja srdačno jugoslavenske znance, koji jamče da će čehoslovački i jugoslovenski Sokoli sa svojim srcima napraviti koridor između obih država. U ime ljubljanske općine pozdravio je Sokolstvo magistratni direktor dr. Zarnik. Po dovršenom pozdravnom delu razvila se animirana veselica sa igrankom.

I tako evo već sam uvod u slet bila je velka i jaka manifestacija onih ideja, kojih je nosiocem Sokolstvo. Sledećeg dana konture ove manifestacije postajale su sve veće i lepše. Tog dana nagnulo je u Ljubljani veliko mnoštvo Sokolstva. Svi vozovi behu kreati, a dolazahu većinom društva iz Slovenije i Hrvatske. U Ljubljani samoj, a naročito na Taboru i na vežbalištu u Tivoliju vladala je velika vreva, jer se svuda razvijalo veliko sokolsko delo, ovde pokusi za sam slet, a tamo vežbačke i lahke atletske utakmice, te utakmice u prostim vežbama. Ove utakmice pobudile su u Sokolstvu silan interes. A da je tome doista tako, potvrđuje sama činjenica, da se za natecanja prijavilo 19 odeljenja sa 8 braće i 30 pojedinaca. Natecalo se u svim disciplinama, a među natecateljima vidjeli smo prve sile u našoj državi, braću: Ferkovića, Stepišnika, Gregorku, Zupana, Žabjaka, Habića, Plavšića itd. No upravo ponosno deluje sam rezultat natecanja, kojima su polučeni vanredno povoljni rezultati; a naročito treba zabeležiti rekordanj skok brata Ferkovića iz Zagreba, koji je u skoku sa motkom dosegao visinu od 3-50 m dok je dosadanji jugoslovenski sportski rekord iznosio 3-30 m.

Predaleko bismo zašli da se upuštamo u detaljno opisivanje, neka rade govore suhi rezultati: U *obvezatnim prostim vežbama* postigao je I. mesto Soko Ljubljana (Matica) 217-75 tačaka, II. mesto Zagreb I 213-25 tačaka, III. mesto Soko Ljubljana (Matica) 210-50 tačaka. — U pojedinim

disciplinama polučeni su rezultati: *Bacanje koplja*: Plavšić Vojislav (Sombor) 41:65 m; Stepišnik Mirko (Ljubljana II) 29:10 m; Stojković Branko (Mitrovica) 25:27 m. — *Bacanje kladi*: Zupan Oto (Ljubljana I) 32:07 m; Ferković Perica (Zagreb II) 29 m. — *Bacanje diska*: Lojze Vrhovec (Ljubljana) 31:90 m; Zupan Oto (Ljubljana I) 30:50 m; Ferković Perica (Zagreb II) 28:18 m; — *Skok sa motkom*: Ferković Perica (Zagreb II) 3:50 m; Gregorka Boris (Ljubljana) 3 m; Plavšić Vojislav (Sombor) 2:90 m. — *Trčanje 100 m*: Stepišnik Drago (Ljubljana II) 11:4; Plavšić Vojislav (Sombor) 12:1; Pibernik Mirko (Ljubljana) 12:2. — *Trčanje 100 yds*: Stepišnik Drago (Ljubljana II) 11:4; Habič Ivan (Ljubljana II) 11:6; Tončić Stanko (Karlovac) 11:8. — *Trčanje 400 m*: Plavšić Vojislav (Sombor) 5:56; Orel Vlado (Ljubljana) 5:59. — *Trčanje 800 m*: Ferković Perica (Zagreb II) 2:25. — *Trčanje 1500 m*: Pihler Josip (Sušak) 5:4; Adamović Nemanja (Sombor) 5:7:6 i Jurković Janko (Ptuj) 5:23:2. — *Troskok*: Ferković Perica (Zagreb II) 12:47 m; Zupan Oto (Ljubljana I) 11:23; Plavšić Vojislav (Sombor) 11 m. — *Skok u daljinu bez zaleta*: Zupan Oto (Ljubljana I) 2:85 m; Ferković Perica (Zagreb II) 2:78 m; Šik Gjuro (Karlovac) 2:71 m. — *Skok u daljinu sa zaletom*: Ferković Perica (Zagreb II) 6:18 m; Stepišnik Drago (Ljubljana II) 6:16 m; Plavšić Vojislav (Sombor) 5:70 m. — *Penjanje po užetu 9 m*: Zupan Oto (Ljubljana I) 10:6 sek.; Lubej Rajko (Ljubljana I) 11:2 sek.; Orel Vlado (Ljubljana) 11:6 sek. — *Bacanje krugle 7-25 kg*: Zupan Oto (Ljubljana I) 10:55 m; Ferković Perica (Zagreb II) 10:38; Grujić Vlado (Sombor) 9:88 m. — *Skok u vis bez zaleta*: Avsec Dušan (Ljubljana) 1:35 m; Gregorka Boris (Ljubljana) 1:55 m; Ferković Perica (Zagreb II) 1:55 m.

Istog dana po podne obdržavale su se na Ljubljani i plivačke utakmice, pa su se u njima naročito istakla braća iz Sombora, Sušaka i Karlova. Uspeli su u glavnom sledeći: *Plivanje 50 m*: Popović Nenad (Sombor) 30 sek.; Seunig Stane (Ljubljana) 31; Lunaček Boris (Sušak) 32 sek. — *Plivanje 100 m*: Jetić Artur (Srp. Moravice) 1:19; Traub Ivica (Sušak) 1:24; Šik Gjuro (Karlovac) 1:24. — *Plivanje 200 m*: Popović Nenad (Sombor) 2 min. 40:6 sek.; Lucijanić Gjuro (Karlovac) 2:41:6. — *Plivanje 500 m*: Lucijanić Gjuro (Karlovac) 8:36; Adamović Nemanja (Sombor) 9:46. — *Skok u vodu iz visine 3 m*: Kordelić Srećko (Ljubljana) 54 tačaka; Antosiewics Edo (Ljubljana) 52:3 tačaka. —

Kako je toga dana bio Vidovdan, to Sokolstvo taj današnji nosioc zavetne misli, a koje nije bilo zaposleno kod utakmica, dalo je opštoj proslavi tog historijskog dana naročito svečano obeležje, sudelovav paradu ljubljanskog garnizona u Zalogu, a na čelu sa reprezentantima svih slovenskih sokolskih saveza, manifestirajući tako ujedno i svoje velike simpatije do silne naše narodne vojske i naših narodnih tradicija.

Po dovršenoj vojnoj svečanosti delegati slavenskog Sokolstva u pratnji starešinstva JSS posetili su grob nezaboravnog prvog staroste JSS dra. Oražena i položili na njega lepe vence. Odavle su se zaputili do groba Prešernovog prijatelja E. Korytke, Poljaka, koji je nakon dvogodišnjeg plodonosnog rada među Slovencima, preminuo u Ljubljani god. 1839. Nad njegovim grobom progovorio je brat Zamoyski i položio venac. Odavle su se svi delegati odvezli pred Prešernov spomenik. I ovde je brat Zamoyski položio krasan venac sa trakom u poljskim narodnim bojama i izrekao vanredno čuvstven govor. Oko spomenika sabralo se

mного Sokola i ostalog građanstva. Poklicima: »Živela Poljska« završena je ova lepa slavenska manifestacija.

O podne bio je svečani prijem na mesnom magistratu. Starosta JSS brat Gangl u srdačnim rečima zahvalio se opštini za iskazanu naklonost i gostoljublje, našto je poverenik g. Antun Mencinger pozdravio odlične slavenske goste. Time je bio dovršen akt pažnje i hvale Sokolstva do bele Ljubljane, koja uvek tako srdačno i toplo dočekuje i prima Sokolstvo.

No program tog dana još nije bio iscrpljen, jer nas po podne čekala javna vežba Sokola I na Taboru, koju je ovaj priredio u počast gostiju. Odaziv na vežbu bio je vanredan, jer su ju posetili predstavnici civilnih i vojnih vlasti, a sva mesta do poslednjeg kutića zaposelo je Sokolstvo i građanstvo, pa se može mirne duše reći, da je bilo preko 4000 gledalaca. Nastupila su sva društvena odeljenja delom u prostim, a delom u vežbama na spravama. Izvedba vežbi pokazala je, da u ljubljanskog Sokola I imade mnogo životne snage, koja je jamstvo za njegovu budućnost. Kao gosti nastupili su ruski Sokoli u vežbama sa kopljičima, zagrebačke Sokolice u vežbama sa snežnim loptama, sušački naraštaj sa veslima, pa opet sušačko sokolsko društvo sa kolom. Naročito oduševljeno beše pozdravljen nastup vojske, koja je nastupila u vežbama sa puškama. Nakon te vrlo uspele priredbe razvila se u svim prostorijama sokolskog doma na Taboru prijatna zabava.

Tako je eto u plodonosnom radu i lepom uspehu dovršen i drugi sletski dan.

Glavni sokolski dan bio je trećeg dana u sredu 29. juna. Tada je istom Ljubljana sasvim oživela i postala šarena. Po svim su ulicama lepršale u sunčanom sjaju mnogobrojne zastave, a svuda je zavrvelo mnoštvo već u prve jutarnje časove. Široka i otmena Aleksandrova cesta, gde je bio određen zbor za povorku, davala je divnu sliku mešavine sokolskih crvenih košulja i građanskih odela. Pločnici su se punili, porodice su izlazile na balkone i spremale hrpe cveća za bacanje na povorku. Tačno u tri četvrtina na jedanaest krenula je povorka. Na čelu je jašio odred od 50 konjanika Sokola, a iza njih je išla vojna muzika. Iza nje stupali su staroste slavenskih sokolskih Saveza, pa delegacije, do pedeset sokolskih barjaka, da se za njima navežu dugi redovi sokolskih četa. Jednom reči povorka je bila vrlo impozantna i u njoj je učestvovalo oko dve tisuće članova i članica, pa je ostavljala briljantan dojam snage i discipline jugoslovenskog Sokolstva. Stupanje kroz ljubljanske ulice značilo je novi trijumf Jugoslovenstva. Masa je burno klicala i bacala cveće. U manjem opsegu ponavljale su scene radosti i oduševljenja sa I. svesokolskog sleta. Ljubljana je pokazala da visoko ceni, voli, razume i poštuje Sokolstvo.

Povorka je konačno u najvećem trijumfu stigla na Tabor. Sokolstvo se u redovima postrojilo na vežbalištu, a na balkonu veličanstvenog doma sakupili su se: zastupnik kralja, brigadni đeneral g. Aleksandar Vuković, slavenski gosti, domaći odličnici, starešinstvo, dok se ispod balkona smestio veliki kor pevačkih društava, koji je otvorio samu svečanost otvorenja doma, otepevav duboki i efektni Adamičev koral »Molitev«. Nakon toga uzeo je reč brat Josip Turk, predsednik društva za izgradnju doma, koji je nakon pozdrava svih odličnika i nabrojenja zaslužnih

lica za Dom, naglasio da će on služiti narodu i državi, da nam očuva moralno i fizički zdravu decu. Sad je progovorio kraljev izaslanik, koji je naglas'o, da si smatra za osobitu čast, što može da izruči Sokolstvu kraljevski pozdrav i da u ime kraljevo čestita proslavu. Ove su reči bile popraćene vihorom klicanja i odobravanja, a muzika je intonirala državnu himnu. Nakon toga starešina Sokola I prima dom i u svom govoru iznosi borbe, koje je trebalo voditi dok je gradnja ostvarena. Taborški će Sokoli učiniti sve, što mogu, za veliku budućnost Slavenstva i ustrajat će na putu, kojim su pošli. Zatim je starešina ljubljanske župe brat Nande *Marolt* čestitao Sokolu I, naglasiv kako su Sokoli prištaše beskompromisnog narodnog i državnog jedinstva i Jugoslavenstva, istaknuo je kako dom na Taboru može da bude utočište i onima, koji su još danas zakržljali duhom i telom. I sada dalje redom progovoriše za Poljake brat *Zamoyski*, koji želi da Tabor bude žarište jugoslovenske i slavenske sokolske ideje; za Čehoslovake brat *Štěpanek*, koji naglašuje večno bratstvo Jugoslovena i Čehoslovaka u pokliku: »Vaša radost, naša je radost, vaš uspeh, naš je uspeh!«; za Ruse brat *Vergun*, koji je svoj govor završio plamnim zavetom: »Mi se Rusi kunemo, da ćemo Vam vratiti nacionalnu, slobodnu, sokolsku Rusiju!« Dakako da je silan zanos onih hiljada Sokolova i građanstva, koje se natisnulo oko željezno ograde, popratilo ove reči prvaka slavenskog Sokolstva. A tad je konačno progovorio starosta JSS brat Gangl. Pošto je odao počast vidovdanskim herojima, zahvalio se kraljevu izaslaniku, i označio važnost Tabora, nastavio je: »Na žalost danas još nije u velikom sokolskom domu udružen jedan vel'k deo našega naroda. U borbi za istinu i pravdu neka Sokolstvo, ako treba, i mačem i puškom izvojuje, da će biti svi slobodni!« Ove reči popratilo je burno klicanje: Zdravo! Živeo Trst, Živela Gorica, Živio Zadar, Živela Reka!

I dok su još odmnevali ovi poklici muzika je intonirala »Hej Slaveni«, a tisuće i tisuće Sokola prihvatilo pevajuć himnu Slavenstva. To je bio jedan od najdirljivijih momenata. Pedeset se zastava poklonilo, hiljade su stajale otkrivenih glava, srca su kucala, oči blistale, a glasovi su slevali u svemoćni gordi slavenski val.

Na kraju su članovi i članice, te vojnici izveli defile ispred kraljevog izaslanika, gostiju i starešinstva. Sledio je razlaz, a ostao je ponosan krasni Tabor!

Sokolstvo se razišlo gradom, da se odmori i spremi za popoldnašnju glavnu sletsku vežbu, a uzvanici se sakupili u dvorani Kazina na svečani zajednički ručak. Tu je starosta br. Gangl najpre nazdravio Nj. Vel. Kralju i pročitao brzoglavni telegram. Zatim je pozdravio reprezentante stranih država, opštine i danas najstarijeg živućeg Sokola br. Graselia. Posle brata staroste u kratko su pregovorili veliki župan, gradski komesar, a onda sam Petar Graseli, koji je izjavio da se među Sokolima oseća čil i mlad. Pozvao je Sokolstvo da sve svoje sile posveti naraštaju, kako bi se ispunili oni divni sni i želje osnivača i prvih propagatora sokolske misli.

U znak zahvale i priznanja u sokolskom radu osedelom borcu sestra Zamoyska okitila je grudi crvenim karamfilom, šta je duboko dirnulo i brata Graselia i sve prisutne, koji su se nato zaputili na veliku sletsku vežbu.

U toj javnoj vežbi sokolske svečanosti uzvinule su se do kulminacije. Do 12.000 ljudi napunilo je veliko vežbalište u Tivoliju. Na žarkom suncu prelevale su se sve moguće boje sokolskih odora i raznih toaleta, koje su tvorile divnu nikad nezaboravnu sliku. Razume se, da su vežbi prisustvovali svi predstavnici našeg javnog života.

Sama vežba započela je nastupom 200 muške i ženske dece, koji su nastupili u vežbama sa lopticama. Gledaoci su oduševljeno pozdravili najmlađe Sokoliće i njihov lep nastup. Za decom je sledio muški naraštaj, 192, u sletskim prostim vežbama, koje je vrlo dobro izveo i ubrao zasluženo priznanje. Zanimivo je, da su ove vežbe bile određene za članstvo za sokolski slet god. 1913. u Ljubljani, kojeg je za onda austrijska vlada zabranila. Da je ove vežbe sada vežbao sokolski naraštaj, najboljim je dokazom kako naše Sokolstvo napreduje u tehničkom pogledu.

Sa prostim vežbama pokrajinskog sleta nastupili su članovi (608 vežbača), članice (384) i naraštajke, svi burno pozdravljeni od gledalaca. Vojnička četa 40 pp. uzorno je ponovila vežbe sa puškama i bila eto i drugi dan burno aklamirana. Članovi, članice i muški te ženski naraštaj nastupili su nato u 20 odeljenja na raznim spravama, a onda je sledio nastup gostiju, ruskih Sokolova i 44 snažnih naraštajaca sušačke župe, koji su izveli proste vežbe sa veslima. Konačno je još nastupila đačka četa, koja je efektno zaključila javnu vežbu, koja je bila uzorno organizovana pod vodstvom saveznog načelnika brata dra. Murnika, načelnice sestre Jugove i članova TO. Vežba je prošla u uzornom redu, pa će svakom, sudelujućem i gledaocu, ostati u trajnoj ugodnoj uspomeni.

Nakon javne vežbe mnoštvo se razišlo gradom u kome je zavladala velika vreva. Neke župe krenule su kući i sa fanfarama pošle put stanice, a ostali nagrnuli su na Tabor na oproštajno veče. Dok se na letnom vežbalištu uz zvukove triju muzika razvila ugodna zabava u velikoj dvorani novog doma, zagrebački Soko II priredio je svečanu akademiju, koja je nada sve uspeła.

I tekom noći odlazilo je Sokolstvo sve više, da se razide svojim domovima duž čitave države, noseći sa sobom nove pobude za daljnji rad. Ljubljana je utihnula. Ona je svoje učinila, a to je i Sokolstvo osetilo, pa se zato i sletski i svečanostni odbor našao ponukanim, da se u ime celog Sokolstva zahvali i da joj klikne: »Bela Ljubljana je opet dokazala, da je narodna i sokolska! U uverenju da će Ljubljana večno ostati verna našem Sokolstvu, zovemo čitavo njeno građanstvo pod sokolske barjake, koji se pobednički vijore na čelu sokolskog pohoda u veličanstvenu budućnost Šlavenstva na čast i slavu našoj domovini!«

I tako nam evo prošao peti pokrajinski slet Jugoslovenskog Sokolstva. Pokazao nam jaku unutaranju vrednost i vanjsku snagu Sokolstva. Kako javne vežbe, natecanja, tako i samo svečano otvorenje Tabora pričali su nam o s'li sokolske misli i sokolske volje, kojoj je dom na Taboru jedan od najdostojnijih spomenika. A sudelovanje Sokolstva pokazalo je i opet, da je naše Sokolstvo jedna velika porodica, koju projevaju jednake misli i osećaji u Skoplju kako u Ljubljani, u Subotici kako u Beogradu, u Zagrebu kako na Sušaku, u Splitu, Sarajevu, Dubrovniku, Mostaru, Mariboru, Nišu i Celju. I ta porodica u današnjim teškim

i žalosnim časovima jamči nam, da je danas u našoj državi posvuda ljudi, koji rade na boljoj budućnosti naše nacije.

Peti pokrajinski slet Jugoslovenskog Sokolstva bio je velika manifestacija tihog, požrtvovnog i nesebičnog rada. Pred tisućama i tisućama Sokolstvo je ponovno manifestiralo, da neće sustati, dok našem narodu ne sine podpuna duševna sloboda i dok poslednji jugoslovenski brat neće biti oslobođen ispod tudinskog jarma, dok naša domovina ne bude jedan sokolski tabor na ponos prijatelja, a strah i trepet svima neprijateljima.

Jugoslovensko Sokolstvo vršilo je svoju dužnost. Svršilo je jedan deo svoga rada, a sad nastavlja uz staro geslo: Iz naroda za narod!

Ante Brozović.

*

Savezne tekme o priliki pokrajinskog zleta v Ljubljani v dneih 27, 28, 29. junija 1927

T. O. razglša rezultate tekem, ki so se vršile o priliki pokrajinskega zleta v Ljubljani. Rezultati govore jasno dovolj o napredku naših boreciv in o stanju naše telesne vzgoje. Mi pa, ki ne smemo biti nikdar zadovoljni, pogledamo radi tudi tja, kjer ni vedno vse najlepše, pogledamo tudi slabe strani vsake prireditve in jih iznesemo z željo, da stvari o članstvu. Za članice drugo pero opravi ta posel.

Kaj mi ni bilo všeč, kaj vidim senčnega? Čisto na kratko, glavne stvari o članstvu. Za članice bo gotovo sestra načelnica sama opravila ta posel.

Začnimo torej s tekmo za prvenstvo. Smejete se mi, ker veste, da sem v zadregi. Resnično težko je kaj reči. Tekma je bila lepa, borci dobri, pripravljenost več kakor dovolj va, ponašanje prav lepo. Kaj torej? Malenkosti so bile, ki sem jih opazil. Nekateri bratje tekmovalci so bagatelizirali proste vaje. Krvava zmeta, ki se je kruto maščevala. Šele proti koncu tekme so začeli bratje seštevati in so opazili, kako strašno jih tepejo izgubljene točke. Drugič torej, bratje, v tem oziru več vestnosti. Poljubne proste vaje so bile po večini lepe, nekatere res vrhunško lepe in težke. — Orodje v splošnem dobro, razmeroma malo »treme«, izvedba dobra, mestoma vzorna. V poljubnih vajah smo videli sijajne kombinacije, nove težke prvine in vse to po velikih večini brezhibno izvedeno. Kdo se ne spomni pri tem na prvenca Primožiča. Zlasti njegova poljubna vaja na drogu je spravila sodnike v veliko zadrego. Zmanjkalo je namreč točk. Tudi drugi bratje so pokazali lepe stvari. Prva predpisana br. Antosiewica na drogu je bila klasično lepo izvedena. Nekatere vaje br. Maleja so bile tako precizno, lahko in lepo izvedene, da sem bil takoj siguren, da je prvo ali drugo mesto njegovo. Dolgn Gregorka nas je presenetil s sigurnostjo svojih težkih poljubnih. Ima svoje posebnosti, ki jih zna tudi primerno poudariti. Zlasti pa je briljiral pri skoku ob palici. Tudi vsi ostali so se krepko držali. Posebno veselje smo imeli z brati iz zunanjih društev. Vesel pojav je bil to, znak napredka. Brat Ban iz Sušaka se je vkljub smoli izvrstno držal. Kaže vse lastnosti dobrega, temperamentnega in zanesljivega tekmovalca. Brat Poljšak iz Celja pa je le potrdil dobro mnenje, ki smo ga imeli o njem vedno.

Vkljub ogromnemu načelniškemu delu je bil v dobri »formi« in je krepko držal skozi celo tekmo. Brat Orel, ki si je pokvaril roko, je vkljub bolečinam vseeno poizkušal, dokler je mogel, pa je moral odnehati. S svojo izredno energijo, z izvrstno pripravo in z neizčrpno zalogo moči bi bil gotovo med prvimi. Tudi br. Kastelic je moral popustiti radi pokvarjene roke. Brat Malej pa, ki ima drugo mesto, je vkljub krvavečemu žulju sijajno izdržal celo tekmo. Užival sem, ko sem ga opazoval. Tih, miren in skromen je pregrizel oviro in bolečine in tekmoval, tekmoval, kakor tekmujejo pravi borci»Sokoli.

Še nekaj naj pripomnim k tej tekmi. Tekma je potekla gladko, brez najmanjših neprijetnosti in incidentov. Poudarjam brez incidentov. Kajti v zadnjih letih smo se na to že skoro privadili. Tekmovalci so bili disciplinirani, obnašanje lepo in mirno. Po drugi strani pa mislim, da je precej zasluge tudi pri sodnikih. Mislim, da je bila izbira in sestava sodnikov, kakor tudi način znakovanja srečno izbran in je popolna objektivnost in nepristranost sodnikov odločno vplivala tudi na ponajboljše tekmovalce. — Kot star tekmovalec sem bil te tekme v resnici vesel, ker je bila vendar zopet enkrat res tekma in sicer lepa, jako lepa tekma.

Druga tekma je bila tekma društev v prostih vajah. Ta tekma je pokazala poleg svoje solnčne strani tudi veliko slabost naših društev. Udeležba je žalostna. Samo 19 osmeric je v resnici premalo. Znak premajhnega zanimanja, znak, da primanjkuje borbenega duha po društvih. Kje je lažje priboriti svojemu društvu častno mesto kot v tej tekmi. Pričakoval sem mnogo večje udeležbe. — Pripravljenost dobra, pri nekaterih sijajna. Ljubljanski Sokol (matica) je zasedel prvo in tretje mesto, Zagreb I pa drugo. Pa tudi ljutomerska osmerica je bila izvrstna in spada brezpogojno v eno vrsto s prvimi tremi. Kakšna je bila pripravljenost osmeric, pove najbolje dejstvo, da je od 19 osmeric doseglo 17 osmeric nad 80 %. — Tekma je imela velik vpliv tudi na nastop in se bo gotovo za bodoče stalno obdržala na vzporedi naših zletov.

Tretja tekma, posebne tekme članov za prvenstvo v posameznih panogah je bila izredno zanimiva, pa tudi dobro obiskana. Doseženi rezultati pričajo o sposobnostih naših borcev. Zavračajo odločno vsa podtikanja naših nasprotnikov, češ, da smo konservativni, da ne gojimo panog lahke atletike itd. Če pomislimo, da goje naši tekmovalci vse panoge našega sistema, da se torej ne specializirajo na eno samo panogo, moramo priznati, da so rezultati naravnost izredni. Najsijajnejše je odrezal skok ob palici v višino, kjer je br. Ferković, Zagreb II, za celih 20 cm pobil jugoslovenski rekord. Pa tudi v drugih panogah so rezultati izredno lepi. Bili bi pa še dokaj lepši, če bi se tekma izvedla tako, kakor smo pričakovali. Mnogo prijavljenih tekmovalcev namreč ni nastopilo k tekmi. Imamo celo primer, da je neko društvo prijavilo kar po 16 tekmovalcev za več panog. V tekmi pa ni bilo nikogar. Društvo v Pakracu bo gotovo vedelo kaj povedati o takih nerednežih. Mnogo tekmovalcev pri tej tekmi ni zasedlo mest, ki bi jim šla po doseženih rezultatih, ker so tudi bagatelizirali proste vaje. Marsikateri se prijemlje danes za lase radi nemarnosti. Imel bi prvo mesto v gotovi panogi, pa ni upoštevan, ker je v prostih vajah dosegel pod 75 %. Da, bratje, vse se maščuje pri tekmi. Zato v bodoče ne bodite več lahkomišljeni.

Tudi ta tekma je potekala zelo lepo. Bila je prva te vrste. Pokazala nam je mnogo dobrega, pokazala tudi svoje slabosti. Pa saj smo jo priredili le z namenom preizkusiti sile, pregledati, kaj znamo. In to nalogo je tekma izpolnila. Pokazala nam je zdrave sile naših borcev v najboljši luči in udarila temelje za bodoče velike tekme v teh panogah, kakor so nameravane.

Bratje tekmovalci! Vsi niste prvi, vsi niste dosegli, kar bi bili radi. Ne jezite se radi ev. neuspeha na vse mogoče činitelje in vsa mogoča razpoloženja in nerazpoloženja. Mnogo koristneje bo, če takoj krepko poprimete za delo, če že danes pričnete s sistematičnim delom na sebi, pa bo tudi uspeh prihodnjič siguren. Iz izkušnje govorim, ko Vam pravim, da je v 99 primerih izmed 100 kriva vsaki »smoli« in vsakemu neuspehu lahkomišljenost med treningom. In najboljši trening je redna, sistematična, vsestranska telovadba. Ne zanemarjajte redne telovadbe, ne postajajte pri telovadbi in ne popuščajte svojim slabostim. Bodite strogi in nepopustljivi proti samim sebi. S korobačem trdne volje izženite hudobnega duha lenobe iz telesa in uspehi ne bodo izostali. Težka in trnjeva je pot na vrhunec, ali zadoščenje, ki ga prinaša zmaga, je zato toliko lepše. Na delo torej, borci!

S. V.

Posebne tekme članov.

145 posameznikov.

1. Skok v daljino z mesta:

I. Zupan Oton, Ljubljana I, ž. Ljubljana	2-85 m.
II. Ferković Perošlav, Zagreb II, ž. Zagreb	2-78 „
III. Šik Đuro, Karlovac, ž. Novo mesto	2-71 „

2. Skok v daljino z zaletom:

I. Ferković Perošlav, Zagreb II, ž. Zagreb	6-18 m.
II. Stepišnik Drago, Ljubljana II, ž. Ljubljana	6-16 „
III. Plavšić Vojislav, Sombor, ž. Novi Sad	5-70 „

3. Skok v višino z mesta:

I. Gregorka Boris, Ljubljana, ž. Ljubljana	1-30 m,	proste v. 20 t.
Zupan Oton, Ljubljana I, ž. Ljubljana	1-30 „	„ „ 19 t.
Ferković Perošlav, Zagreb II, ž. Zagreb	1-30 „	„ „ 18 ¹ / ₂ t.
II. Pibernik Mirko, Ljubljana, ž. Ljubljana	1-25 „	„ „ 20 t.
Šik Đuro, Karlovac, ž. Novo mesto	1-25 „	„ „ 16 ¹ / ₂ t.
III. Lucijanić Đuro, Karlovac, ž. Novo m.	1-15 „	„ „ —

4. Skok v višino z zaletom:

I. Gregorka Boris, Ljubljana, ž. Ljubljana	1-65 m.	
II. Ferković Perošlav, Zagreb, ž. Zagreb	1-55 „	proste v. 18 ¹ / ₂ t.
Zupan Vlado, Ljubljana, ž. Ljubljana	1-55 „	„ „ 17 ¹ / ₂ t.
III. Dekleva Janko, Maribor, ž. Maribor	1-50 „	„ „ 19 ¹ / ₂ t.
Mačus Franjo, Maribor, ž. Maribor	1-50 „	„ „ 18 ¹ / ₂ t.
Šket Boris, Št. Lenart, ž. Maribor	1-50 „	„ „ 18 ¹ / ₂ t.

5. Skok ob palici v višino:

I. Ferković Perošlav, Zagreb II, ž. Zagreb	3-50 m.
II. Gregorka Boris, Ljubljana, ž. Ljubljana	3— „
III. Plavšić Vojislav, Sombor, ž. Novi Sad	2-90 „

6. Troskok :
- I. Ferković Peroslav, Zagreb, ž. Zagreb . . . . . 12:47 m.
  - II. Zupan Oton, Ljubljana I, ž. Ljubljana . . . . . 11:23 „
  - III. Plavšić Vojislav, Sombor, ž. Novi Sad . . . . . 11— „
7. Tek : a) 100 yds — 91-45 m:
- I. Stepišnik Drago, Ljubljana II, ž. Ljubljana . . . . . 11²/₅ sek.
  - II. Parcer Karl, Ljubljana II, ž. Ljubljana . . . . . 12¹/₅ „
- b) 100 m:
- I. Stepišnik Drago, Ljubljana II, ž. Ljubljana . . . . . 11⁴/₅ sek.
  - II. Plavšić Vojislav, Sombor, ž. Novi Sad . . . . . 12¹/₅ „
  - III. Pibernik Mirko, Ljubljana, ž. Ljubljana . . . . . 12²/₅ „
- c) 400 m:
- I. Plavšić Vojislav, Sombor, ž. Novi Sad . . . . . 56 sek.
  - II. Orel Vlado, Ljubljana, ž. Ljubljana . . . . . 59¹/₅ „
- d) 800 m:
- I. Ferković Peroslav, Zagreb II, ž. Zagreb . . . . . 2 min. 25³/₅ sek.
- e) 1500 m:
- I. Pichler Josip, Sušak, ž. Rijeka-Sušak . . . . . 5 min. 4 sek.
  - II. Jurković Janko, Ptuj, ž. Maribor . . . . . 5 „ 23¹/₅ „
  - III. Seunig Jože, Ljubljana, ž. Ljubljana . . . . . 5 „ 25³/₅ „
8. Suvanje krogle :
- I. Zupan Oton, Ljubljana I, ž. Ljubljana . . . . . 10:55 m.
  - II. Ferković Peroslav, Zagreb II, ž. Zagreb . . . . . 10:38 „
  - III. Štepišnik Drago, Ljubljana II, ž. Ljubljana . . . . . 9:16 „
9. Metanje kladiva :
- I. Zupan Oton, Ljubljana, ž. Ljubljana . . . . . 32:07 m.
  - II. Ferković Peroslav, Zagreb II, ž. Zagreb . . . . . 29— „
  - III. Gregorka Boris, Ljubljana, ž. Ljubljana . . . . . 15:70 „
10. Metanje diska :
- I. Vrhovec Lojze, Ljubljana, ž. Ljubljana . . . . . 31:90 m.
  - II. Zupan Oton, Ljubljana I, ž. Ljubljana . . . . . 30:50 „
  - III. Ferković Peroslav, Zagreb II, ž. Zagreb . . . . . 28:18 „
11. Metanje kopja v daljavo :
- I. Plavšić Vojislav, Sombor, ž. Novi Sad . . . . . 41:65 m.
  - II. Stepišnik Mirko, Ljubljana II, ž. Ljubljana . . . . . 29:10 „
  - III. Stojković Branko, Sr. Mitrovica, ž. Beograd . . . . . 25:27 „
12. Plezanje po vrvi :
- I. Zupan Oton, Ljubljana I, ž. Ljubljana . . . . . 10³/₅ sek.
  - II. Orel Vlado, Ljubljana, ž. Ljubljana . . . . . 11³/₅ „
  - III. Lubej Franjo, Ljutomer, ž. Maribor . . . . . 14 „
13. Dviganje bremen 50 kg:
- I. Grujić Vlado, Sombor, ž. Novi Sad . . . . . 13krat (nima prostih v.!).
14. Plavanje : a) 50 m:
- I. Seunig Staže, Ljubljana, ž. Ljubljana . . . . . 31¹/₅ sek.
  - II. Šik Đuro, Karlovac, ž. Novo mesto . . . . . 33³/₅ „
  - III. Butković Ivo, Sušak, ž. Rijeka-Sušak . . . . . 34²/₅ „

b) 100 m:

- I. Šik Đuro, Karlovac, ž. Novo mesto . . . . . 1 min. 24²/₅ sek.
 II. Sertić Ivo, Sušak, ž. Rijeka-Sušak . . . . . 1 „ 24³/₅ „

c) 250 m:

- I. Lucijanić Đuro, Karlovac, ž. Novo mesto . . . . . 2 min. 41³/₅ sek.

d) 500 m:

- Lucijanić Đuro, Karlovac, ž. Novo mesto . . . . . 8 min. 36 sek.

15. Skoki v vodo, 3 m:

- I. Kordelić Srečko, Ljubljana, ž. Ljubljana . . . . . 54 točk.
 II. Antosiewicz, Ljubljana, ž. Ljubljana . . . . . 52⁹/₁₀ točke.

O p o m b a : Brat Šiftar Pavel je dosegel pri skoku v višino z mesta 1:30 m, ker pa nima 75% v prostih vajah, ne pride v pošte. Isto brat Avsec Dušan: skok v višino z mesta 1:35 m, ker nima 75% v prostih vajah, ne pride v pošte. Oba člana Sok. društva Ljubljana. Brat Zabjak Jože, član Sok. društva Ljubljana I: skok v višino z zaletom 1:60 m, ne pride v pošte, ker nima 75% v prostih vajah.

Bratje Grünfeld Leopold, 12²/₅ sek., Ljubljana I, Ninkovič Rajko, 12¹/₅ sek., Sombor, Tončić Stanko, 11⁴/₅ sek., Karlovac, Habić Ivan, 11³/₅ sek., Ljubljana II v teku na 100 y ne pridejo v pošte, ker nimajo v prostih vajah 75%.

Brat Grujić Vlado, 9:88 m, Sombor, pri suvanju krogle ne pride v pošte, ker nima v prostih vajah 75%, isto tudi Jurković Janko, 8:80 m, Ptuj.

Brat Lubej Rajko, 11⁴/₅ sek., Sokol I, pri plezanju ne pride v pošte, ker nima 75% v prostih vajah.

Brata Popović Nenad, Sombor, Lunaček Bor's, Sušak, ne prideta v pošte iz istega vzroka pri plavanju na 50 m.

Bratje Traub Ivica, 1 min. 21 sek., Sušak, Popović Nenad, 1 min. 16 sek., Sombor, Jotić Artur, 1 min. 19 sek., Srpske Moravice, pri plavanju na 100 m iz istega vzroka ne pridejo v pošte.

Brata Popović Nenad, 2 min. 40³/₅ sek., Sombor, Scunig Jože, 3 min. 17¹/₅ sek., Ljubljana, pri plavanju na 250 m iz istih vzrokov ne prideta v pošte.

Brat Adamović Nemanja, 9 min. 4 sek., Sombor, pri plavanju na 500 m ne pride v pošte iz istega vzroka.

Uspeh prvenstvene tekme članic.

Dosegljivih 149 točk.

1. Luznikova Zorana, Celje	141 ³ / ₄ točk.
2. Ganglova Marija, Metlika	139 „
3. Lojkova Milka, Celje	138 ³ / ₄ „
4. Križmančičeva Marjuči, Celje	137 ³ / ₄ „
5. Podpačeva Marta, Ljubljana I	137 ¹ / ₂ „
6. Burgerjeva Maca, Ljubljana	135 ¹ / ₂ „
7. Matjejevsky Gordana, Zagreb I.	135 ¹ / ₄ „
8. Gjudova Pavla, Ljubljana	135 „
Lojkova Mimica, Celje	135 „

9. Kovačeva Vera, Celje	134 ³ / ₄ točk.
Rupljeva Milica, Ljubljana I	134 ² / ₄ ..
10. Ciottijeva Iza, Sušak	132 ¹ / ₄ ..
11. Prepeluhova Cirila, Ljubljana I	129 ..
12. Šantlova Duša, Ljubljana	128 ¹ / ₂ ..
13. Omota Lojzka, Ljubljana	126 ¹ / ₄ ..
14. Strajharjeva Silva, Ljubljana I	126 ..
15. Fröhlichova Jeti, Ljubljana	120 ³ / ₄ ..
16. Ivčeva Anica, Metlika	120 ¹ / ₂ ..
Sepičeva Marica, Sušak	120 ¹ / ₂ ..
Vidrihova Vera, Zagreb I	120 ¹ / ₂ ..
17. Resnikova Dana, Ljubljana	120 ¹ / ₄ ..
18. Grkiničeva Mara, Sušak	119 ¹ / ₄ ..
19. Srebotova Slavka, Ljubljana	118 ¹ / ₄ ..
20. Bahovčeva Anka, Ljubljana	117 ¹ / ₄ ..
21. Gvozdenuvičeva Danica, Sušak	116 ³ / ₄ ..
22. Biondičeva Ivka, Sušak	114 ..
23. Schwabova Marta, Celje	109 ¹ / ₄ ..
24. Volkerjeva Stana, Ljubljana I	106 ³ / ₄ ..
25. Albanežjeva Jelica, Sušak	95 ..

Društvene tekme v prostih vajah.

I. Celje	58-22 točk.
II. Ljubljana	57-97 ..
III. "	55-59 ..
IV. "	54-40 ..
V. Kranj	52-81 ..
VI. Celje	50-43 ..
VII. Zagreb Sokol I	49-37 ..
VIII. Sušak	49-03 ..
IX. Jesenice	47-25 ..
X. Novo mesto	46-34 ..

Uspeh pri lahki atletiki.

1. Metanje žoge (najnižja mera 25 m, 95% — 23-75 m).

I. Podpac Marta, Sokol I	24-70 m.
II. Gjud Pavla, Ljubljana	24— ..
III. Matejovsky Gordana, Zagreb I	23-85 ..

2. Metanje krogle (najnižje 7 m, 95% — 6-65 m).

I. Rupelj Milica, Sokol I	7-91 m.
II. Matejovsky Gordana, Zagreb I	7-49 ..
III. Srebot Slavka, Ljubljana	6-82 ..

3. Skok v daljino z mesta (najnižje 2-10 m, 95% — 2 m).

I. Šantel Duša, Ljubljana	2-20 m.
II. Rupelj Milica, Sokol I	2-17 ..
III. Podpac Marta, Sokol I	2-13 ..

4. Skok v daljino z zaletom (najnižje 3·60 m, 95% — 3·32 m).
- I. Šantel Duša, Ljubljana . . . . . 4·73 m.
 II. Podpac Marta, Sokol I. . . . . 4·40 „
 III. Burger Maca, Ljubljana . . . . . 3·80 „
5. Skok v višino z mesta (najnižje 0·95 m, 95% — 0·90 m).
- I. Rupelj Milica in Podpac Marta, obe Sokol I. . . . . 1— m.
 II. Šantel Duša, Ljubljana . . . . . 0·95 „
6. Skok v višino z zaletom (najnižje 1·25 m, 95% — 1·18 m).
- I. Šantel Duša, Ljubljana . . . . . 1·35 m.
 II. Rupelj Milica, Sokol I. . . . . 1·30 „
 III. Podpac Marta, Sokol I. . . . . 1·20 „
7. Tek na 100 yardov (najnižje 13 sek., 95% — 13¹/₅ sek.).
- I. Podpac Marta, Sokol I. . . . . 14¹/₅ sek.
 II. Burger Maca, Ljubljana . . . . . 14³/₅ „

Tekme društev v prostih vajah.

Dosegljivih točk 220

Doseženo mesto	Društvo	Župa	Doseženi točk	Odstotkov	Opomba
1.	Ljubljana-matica	Ljubljana	217·75	98·97	
2.	Zagreb I	Zagreb	213·25	96·93	
3.	Ljubljana-matica	Ljubljana	210·50	95·67	
4.	Ljutomer	Maribor	209·25	95·11	
5.	Ptuj	„	199·75	90·79	
6.	Žiri	Ljubljana	199—	90·45	
7.	Ljubljana II	„	198·75	90·34	
8.	Jesenice	Gorenjska	197—	89·54	
9.	Celje	Celje	196—	89·09	
10.	Škofja Loka	Gorenjska	194·75	88·52	
11.	Sušak	Rijeka-Sušak	194·25	88·29	
12.	Dugaresa-Zagreb I	Novo mesto-Zagreb	192·50	87·5	
13.	Celje	Celje	188·50	85·68	
14.	Novo mesto	Novo mesto	188—	85·45	
15.	Celje	Celje	181·50	82·50	
16.	Celje	Celje	178—	80·9	
17.	Ljubljana-matica	Ljubljana	176·25	80·19	
18.	Metlika	Novo mesto	152—	69·09	
19.	Trbovlje	Celje	145·50	66·13	

Tek. št.	I m e	Društvo	Župa	Dosegel točk	Odst. %	Opomba
1.	Primožič Jože	Sokol I	Ljubljana	352:35	95:23	
2.	Malej Tone	"	"	349:40	94:43	
3.	Gregorka Boris	Sokol-matica	"	335:20	90:60	
4.	Jeras Drago	"	"	326:93	88:35	
5.	Poljšak Rudolf	Celje	Celje	322:10	87:05	
6.	Porenta Anton	Sokol I	Ljubljana	321:90	87:—	
7.	Ban Rafael	Sušak	Rijeka-Sušak	294:60	79:62	
8.	Antosiewitz Ante	Sokol-matica	Ljubljana	289:40	78:21	
9.	Rožič Srečko	Sokol I	"	288:53	77:97	
10.	Černe Viktor	Zagreb I	Zagreb	265:21	71:67	
11.	Šuica Stevan	"	"	240:57	65:01	
12.	Štemberger Drago	Sokol I	Ljubljana	196:73	53:17	
13.	Kastelic Rudolf	Celje	Celje	172:35	46:58	
14.	Orel Vlado	Sokol-matica	Ljubljana	—	—	Pri prvem orodju poškodoval roko in odstopil

Odborska sednica JSS (27. VI. 1927 u Ljubljani)

Prva ovogodišnja odborska sednica JSS obdržavala se u Ljubljani 27. junā o. g. uoči pokrajinskog sleta. Kao za sve zborove Jugoslovenskog Sokolstva, tako je i za ovu odborsku sednicu vladao razumljiv interes, jer je na njoj bilo zastupano 20 župa, ispričane su bile tek župe: Sarajevo, Užice i Vel. Bečkerek.

U smislu pravilnika otvorio je sednicu savezni starosta brat Gangl, koji je iza kratkih pozdravnih reči konstatovao da je sednica sposobna za stvaranje zaključaka i odmah je podelio reč bratu tajniku dru. Fuxu, koji je podnio iscrpivi tajnički izveštaj u kome je prikazao dosadani rad starešinstva Saveza i stanje Jugoslovenskog Sokolstva. Izveštaj brata tajnika uz kratka objašnjenja bio je primljen bez debate.

Iza toga je brat starosta pročitao stigle brzopjavne i pismene pozdrave, od kojih je najznačajniji pozdrav bugarskih Junaka u kome su objavili da će i oni još tekom ove godine prihvatiti sokolsko ime.

Kao glavni referent nastupio je savezni gospodar brat Čobal, koji je podneo iscrpivi izveštaj o gospodarskom i finacijalnom stanju JSS, nadodav konkretne predloge, koji su bili od reda prihvaćeni.

Baš svršetkom njegovog referata ušao je u dvoranu u kojoj se obdržavala sednica starosta poljskog Sokolstva brat Zamoyski, koga svi prisutni pozdraviše ustajanjem i živim poklicima: Csolem! Brat Zamoyski dirnut ovom spontanom pažnjom, zahvalio se toplim rečima pozdrava

uz želju da se Jugoslovensko Sokolstvo i dalje širi i jača, naglasiv da veze koje postoje između poljskog i jugoslovenskog Sokolstva ostat će večno trajne i nepomućene.

I sada su sledili redom izveštaji ostalih odseka. Brat Marolt izvestio je o fondu za nezdodu. Brat dr. Košir o zdravstvenom odseku, naglasiv da je glavna briga ovog odseka bila ta, da se uredi kartoteka zdravstvenih listova. U tome je naročito pohvalio župe: Gorenjsku, mostarsku i banja-lučku. Upravio je apel na sve prisutne delegate, da apeliraju na prednjake, da se pregled vežbajućeg članstva obavlja sistematski. Brat Jeras izvestio je za prosvetni odbor, brat Milost za statistički odsek, a brat Kandare za organizacioni. Kako je brat Zelenko bio sprečen sletskim dužnostima, to je za građevni odsek izvestio brat tajnik, pa se jednoglasno prihvatio predlog, da se u buduću za svaku gradnju sokolskog doma imade tražiti mišljenje Saveza, a društva, koja već imadu domove, da čim pre pošalju Savezu odnosno nacrt. Još je brat Čobal upozorio na velike finansijske potrebe za amsterdamska natecanja, apelirao na delegate, da započnu sabirnim akcijama po župama, a onda se prešlo na predloge župa.

Kao prvi raspravio se predlog beogradske župe, koja je upozorila na preteranost u priređivanju javnih vežbi i sletova. Za izvedbu ovakovih priredaba hoće se mnogo snage i energije, volje, pregalaštva i oduševljenja, a posle svakog sleta dolazi premor sokolskih radenika. No osim toga usled ovakovih čestih priredaba unutarjni se rad po društvima zanemaruje, disciplina labavi, a finansijske prilike pogoršavaju. Jednom reči stabilizacija u društvu jest nemoguća. Da bi se sve ove neprilike po društvima izbegle, beogradska župa predlaže, da Savez ograniči broj sletova u jednoj godini, a da se obrati veća pažnja na unutrašnji rad po društvima, jer stabiliziranje prilika i sprovođenje sokolske organizacije u potpunosti jest bitni uslov za razvoj i napredak Sokolstva.

Predlog sa ovim obrazloženjem i nadopunom brata tajnika, koji je iznio kako pojedina društva usled pomanjkanja vežbača pozivlju susedna društva, što odviše opterećuje vežbajuće članstvo, prihvaćen je i iznet će se na narednu Saveznu skupštinu.

Po tome je prihvaćen predlog Saveza da se bratu Čedi Miliću, starešini mostarske sokolske župe, podeluje velika Savezna plaketa.

Konačno su još bili prihvaćeni sledeći predlozi Saveznog starešinstva.

1. Umesto dosadanjeg načina sakupljanja za Savezni dan, sabirati će se na taj način, da će se svakoj župi za svakog pojedinog njezinog člana poslati po 4 dopisnice à Din 1, koje Savez imade na skladištu. Župa je dužna da shodnim načinom tekom meseci, a najkasnije do 15. decembra u godini, razglednice rasproda i utržak pošalje Savezu. 2. Za sve diplome pobednicima u natecanjima uvada se jedinstveni oblik i to prama onom primerku kako ga je izradio Savez. Diplome imadu se u buduću naručivati od Saveza. 3. Uvadžaju se uložne knjižice za štednju, kako je to provela župa Mostar. Na knjižice sabrani iznosi upotrebiti će se za nabavu odore, vežbaćeg odela i ostalih potreba pojedinih članova i članica. Delegati se upućuju da u tom pogledu interveniraju svaki u svojoj župi, kako bi se što pre uredilo i u život privelo ovo ekonomsko pitanje.

Kao savet iznio je van dnevnog reda brat dr. Štampihar da se godine 1928. i 1929. ne bi obdržavale savezne skupštine, jer je program

rada i onako za dve godine određen. Ovim predlogom gledom na organizaciju JSS, imade se pozabaviti starešinstvo Saveza.

Pošto je time bio iscrpljen sav dnevni red, a u eventualijama raspravila se neka manje važna pitanja administrativne narave pojedinih župa, to je starosta uz tople reči podstreka za daljnje žilavo sokolsko delo, zaključio sednicu, pozdravljen oduševljenim poklicima sviju prisutnih.

ab.

IZ STAREŠINSTVA JSS

VIII. sednica starešinstva JSS 23. maja 1927

Prisutni: podstarosta Kajzelj, Čobal, Franke, Fux, Gregorin, Jeras, Juvanec, Kandare, Košir, Ludvik, Marolt, Mešek, Milost, Švajgar, Vidmar, Zelenko. Ispričani: Gangl, Murnik, Smertnik. — Tajnik brat dr. Fux izveštava, da bjelovarska župa obdržava svoj župski slet 12. juna o. g. Starešinstvo zastupat će na tom sletu brat dr. Car. — Sa Cetinja stigla je podulja brzojavka, kojom se moli, da se naredna savezna skupština obdržava na Cetinju. Ovo će se pitanje raspraviti na jednoj od narednih odborskih sednica. — Tenis sekcija sokolskog društva u Zemunu moli, da može pristupiti kao član tenis-savezu u našoj državi, jer samo kao član ovog saveza može se natecati na njihovim tenis preredbama. Kako je ovo stvar načelna, to se upućuje TO i organizacijom odseku, da ju ovi odseci prouče i izveste o njoj na narednoj sednici starešinstva. — Brat tajnik izveštava, da se odbor za podignuće spomenika kralju Petru I. u Ljubljani obratio na Savez sa zamolbom, da ga se podupre u sabirnoj akciji. Zaključak: Sokolskim društvima na teritoriju Slovenije razaslat će se poziv odnosno okružnica. — Gospodar brat Čobal izveštava, da je generalna direkcija poreza odbila našu molbu za oprost od takse na prikazivanje praškog filma. Koraci za reviziju ovog zaključka već su podneti. — Brat Zelenko izveštava, da ne može staviti predlog glede gradnje sokolskog doma u Grosupljem, jer da nije podnesen dostatan opis i pravilan proračun. — Društvu u Ribnici vraća se nacrt, jer za Ribnicu ne odgovara takav sokolski dom, kakav je predviđen po predloženom nacrtu. — Interno.

IX. sednica starešinstva JSS 30. maja 1927

Prisutni: starosta Gangl, Čobal, Franke, Fux, Gregorin, Jeras, Juvanec, Kajzelj, Kandare, Marolt, Milost, Murnik, Požencl, Zelenko. Ispričani: Košir, Ludvik, Mešek, Vidmar. — Brat starosta izveštava detaljno o slavenskoj sokolskoj školi u Pragu, kojoj je sudelovalo osim predavača braće staroste i načelnika još desetero braće JSS kao slušači. Iscrpiv izveštaj prima se do znanja. Za pažnju i gostoljubivost, koja je ukazana članovima JSS, poslat će se ČOS pismena zahvala, a zastupnicima bugarskih Junaka poklonit će se sve edicije Saveza. — Nakon temeljito obrazloženog predloga brata načelnika zaključuje se, da će se namestiti još jedan savezni prednjak. O tome će raspravljati TO na narednoj sednici. — Tajnik brat dr. Fux izveštava, da sokolsko društvo Ljubljana I pozivlje na razviće društvenog barjaka, koje će se obaviti 6. juna o. g.

Savez će zastupati podstarosta brat Kajzelj. — Brat Paunković izveštava da nije u mogućnosti da zastupa starešinstvo na sletovima u Somboru i Nišu, jer će u ove dane biti odsutan. Usled toga određuju se kao savezni delegati za Sombor brat starosta, a za Niš brat Živković iz Skoplja. — Banatska sokolska župa šalje pozdrav sa svog sleta u Vršcu. — Zaključuje se telegrafski čestitati sokolskom društvu u Nišu, koje otvara svoj dom dana 1. juna o. g. — Urgencija župe Zaječar glede fuzije sa moravskom župom u Nišu predložit će se narednoj odborskoj sednici Saveza. — Konzulat ČSR zahvaljuje se na poklonu Spomenice I. svesokolskog sleta u Ljubljani. — Gospodar br. Čobal izveštava, da nije bio u mogućnosti da pade na slet u Vršac. Telegrafski se ispričao sletskom odboru. Šta se tiče revizije u ovoj župi preporuča brata Nišavića iz Beograda. — Predlog, da se od ČOS poslanih 200 primeraka lista »Jaz« odstupi sletskom odboru na Taboru, prima se. — Konačno predlaže br. Čobal da prosvetni odsek što pre preda rukopis knjige »Vodič za naraštaj i decu«, koja je knjiga predviđena proračunom g. 1927. Jednako treba misliti na nabavu skioptikona. — Brat podstarosta Kajzelj izveštava, da je na slavi 40. peš. puka zajedno sa braćom Gregorinom i Vidmarom zastupao starešinstvo Saveza. Na oproštajnoj večeri konzula Francuske republike zastupali su starešinstvo braća Kajzelj i Jeras. — Na slavi artiljerijskog puka zastupat će starešinstvo braća Gregorin i Jeras. — Na upit brata Marolta glede taksiranja dopisa objašnjuje br. Čobal, da odnosni zaključak glasi: »Svi dopisi na više sokolske ustanove (od društva župi ili Savezu, župe Savezu) moraju biti taksirani sokolskom markom.« — Na upit brata tajnika glede odborske sednice Saveza zaključuje se, da se ista sazove za dan 27. juna o. g. Brat tajnik imade zbrinuti, da svi odseci prirede gradu potrebnu za ovu sednicu. — Interno.

X. sednica starešinstva JSS 7. juna 1927

Prisutni: starosta Gangl, Čobal, Franke, Fux, Gregorin, Jeras, Juvancec, Kajzelj, Kandarc, Košir, Ludvik, Marolt, Milost, Poženel, Zelenko. Ispričani: Mešek, Murnik, Švajgar, Vidmar. — Brat starosta potanko izveštava o sletu u Somboru. Izveštaj se sa odobrenjem prima do znanja. — Brat starosta čita dopis brata Gradojevića glede odnosa do bugarskih Junaka. — Brat starosta upozoruje na odborsku sednicu i pozivlje braću referente, da spreme svoje izveštaje. — Tajnik brat dr. Fux izveštava, da je od brata dra. Budisavljevića stigla telegrafska obavest o povoljnom rešenju molbe za pogodovnu vožnju na pokrajinski slet u Ljubljani. — Sokolsko društvo Toplice poslalo je molbu na kabinetsku pisarnu glede kumovanja Nj. Vel. Kralja društvenom barjaku, a sa molbom, da Savez istu dalju pošalje. Zaključak: Molba se odbija! — Brat dr. Treo izveštava, da će legati pokojnog brata Trillera JSS i sokolskom društvu u Škofji Loki biti oprošteni od taksa. — Brat dr. Budisavljević izveštava, da je zastupao starešinstvo na naraštajskom sletu u Beogradu. — Dne 10. jula obdržava se okružni slet zagrebačke župe u Krškom. Molbi, da se dozvoli sudelovanje okolišnih društava, udovoljava se. — Za ilustraciju kako dnevna štampa shvaća Sokolstvo brat tajnik čita jedan dopis beogradske »Politike«, u kome se izveštava, da je u Aleksandrovcu osnovana sokolska župa. — Sokolska društva Posavskog okružja zagrebačke župe mole da budu izlučena iz zagrebačke

župe, a dodjelena župi u Novom mestu. Dopis se odstupa zagrebačkoj župi, da se na njeg izjavi. — Brat starosta izveštava, da je ministarstvo vojno odbila molbu za posudbu konja za svečanostnu povorku na pokrajskom sletu u Ljubljani. — Gospodar brat Čobal tumači sirovu bilancu danom 31. V. 1927. i predlaže, da se svojedobni zaključak glede zaklade »1000-godišnjice hrvatskog kraljevstva« na narednoj odborskoj sednici anulira, a suma ove zaklade, koja iznosi Din 1105, da se prenese na amsterdamski natjecateljni fond. — Legat pokojnog brata Trillera u iznosu od Din 10.000 uknjižit će se na Oraženovu zakladu. — Društvu Korčula odobrava se, da izdaje sletski vesnik. — Pravni referent brat dr. Kandare izveštava, da je podnio prigovor protiv odkaza najma saveznih prostorija. Prima se do znanja. Dalje izveštava, da je župa Split nakon ponovnog postupka glede isključenja brata Mate Rubeše iz društva Makarska isključenje potvrdila, koji zaključak starešinstvo potvrđuje. — Protiv urednika lista »Novine« u Murskoj Soboti podneti će se tužba i ovaj puta ne pristaje se na nikakovu nagodu. Zaključak se jednoglasno prima. — Predsednik zdravstvenog odeska brat dr. Košir predlaže, da dočeku delegata kongresa trezvene omladine, koji će se obdržavati 2. VII. o. g., prisustvuje i sokolski naraštaj. Predlog se načelno prima, a provedba poverava ljubljanskim i okolišnim sokolskim društvima. — U ime fonda za nezgode izveštava brat Marolt, da je društvu Zagreb I doznačeno Din 480 za ponesrećenog brata Emila Vučkotića. — Interno.

XI. sednica starešinstva JSS 13. juna 1927

Prisutni: starosta Gangl, Čobal, Drenik, Fux, Gregorin, Jeras, Juvanc, Kandare, Marolt, Mešek, Milost, Murnik, Švajgar. Ispričani: Franke, Kajzelj, Košir, Ludvik, Zelenko. — Brat starosta čita dnevni red odborske sednice za dan 27. VI. i pozivlje referente, da pripreme referate, koji neka budu kratki i jasni. — Brat starosta čita članke braće dra. Laze Popovića i Pere Lazarevića, objavljene u Vesniku banatske sokolske župe. Nakon kraće debate, u koju ulaze braća Švajgar, Fux i Čobal, jednoglasno se zaključuje, da se čitava stvar raspravi na odborskoj sednici, na koju se imaju pozvati oba pisca i urednik lista. — Brat tajnik dr. Fux izveštava, da župa Bjelovar šalje pozdrav sa svog sleta. — Sokolsko društvo u Dražgošah zahvaljuje se na pozdravu prigodom otvorenja doma. — Dopis generalne direkcije državnih željeznica odstupa se željezničkom odesku i ovlaštuje se brat Ludvik, da lično intervenira u Beogradu. — Sokolsko društvo u Ljutomeru moli za intervenciju kod ministarstva prosvete glede zaključka školske godine na dan 26. VI. o. g. — Vodstvo Junaka u Sofiji zahvaljuje se na prijaznoj susretljivosti i pažnji, koja im s naše strane bila posvećena na slavenskoj sokolskoj školi u Pragu. — Brat Čobal moli, da se ovlasti brata Nišavića, da obavi reviziju banatske župe. Prima se. — Predlog gospodarskog odeska glede uvođenja jedinstvenih diploma po predloženom uzorku iznet će se pred odborsku sednicu. — U ime organizacionog odeska predlaže brat dr. Kandare, da se predlog društva Split radi brisanja jedne alineje iz društvenih pravila, odbija, pošto je odnosno mesto dovoljno rastumačeno u samim pravilima. Prima se jednoglasno. — Društvo

Makarska predlaže promjenu disciplinarnog postupka. Nakon svestrano stručno obrađenog mnenja brata referenta predlog se odbija, a društvu samom opširno će se obrazložiti uzrok odbijanja predloga. — Gledom na okolnost, da je u nekoj župi jedan član uz žiro odbornika podigao zajam iz društvene blagajne, zaključuje se na sve župe razaslat okružnicu, da imadu uputiti društva, da se zajmovi ne mogu nikome davati. — Statističar br. Milost izveštava, da se u Donjoj Dubravi osnovalo novo društvo. — Dalje izveštava, da se sokolska župa banatska prozvala župom dra. Laze Popovića. — Interno.

XII. sednica starešinstva JSS 20. juna 1927

Prisutni: starosta Gangl, Čobal, Franke, Fux, Gregorin, Jeras, Juvanec, Kajzelj, Košir, Ludvik, Marolt, Mešek, Milost, Murnik, Poženel, Švajgar, Vidmar. Ispričani: Kandare, Zelenko. — Brat starosta izveštava, da se izradeni pravilnik novinarskog odseka za naše sadanje prilike mora temeljito proučiti. Izraden je pomno i svestrano, pa će se o njem raspravljati na naročitoj sednici. Pravilnik će se razaslati svim župama na mnenje, a onda će se predložiti odborskoj sednici na prihvati. — Starešinstvo Saveza predložit će odborskoj sednici, da se sa velikom saveznom plaketom odlikuje starešina mostarske župe brat Čedo Milić u znak javne pohvale za uzorno ispunjavanje njezine dužnosti. — »Sojuz ruskoga Sokolstva« prijavljuje svoje delegate za pokrajinski slet. Rusi će na javnoj vežbi nastupiti u posebnoj tački sa 20 vežbača. — Savez je primio telegrafski pozdrav sa okružnog sleta na Cetinju. — Na naraštajске utakmice osječke župe u Brodu 26. VI. o. g. Savez nije u mogućnosti da pošalje delegata. — Brat Štěpanek zahvaljuje se na poklonu spomenice I. svesokolskog sleta u Ljubljani. — Društvo Zavidović brzojavno pozdravlja Savez sa okružnog sleta. — Brat Budisavljević u poduljem dopisu obrazlaže, kako je došlo do nesporazuma glede pogodovne vožnje za pokrajinski slet u Ljubljani. Dopis se prima do znanja. — Brat načelnik moli, da se na ovo upozori putem dnevne štampe što češće. — Brat Kajzelj izveštava o sletu župe Kragujevac i donša zahvalu brata Živkovića iz Zemuna, kome je putem uručio Saveznu diplomu. Iserpivi izveštaj prima se do znanja i odobrava. — Predlog brata Čobala, da se društvu u Tuzli ne dozvoljava sabiranje doprinosa van teritorija župe, odobrava se. — Glede »Glasnika«, kojeg izdavanje je skopčano sa velikim troškovima, zaključuje se, da o njegovom materijalnom stanju brat Čobal izvesti na odborskoj sednici. — Brat Švajgar kao urednik Sokolskog Kalendara moli braću iz starešinstva, da dovrše svoju građu. Poslednji rok za rukopis jest 31. VIII. o. g. — Statističar br. Milost izveštava, da se u Perastu osnovalo novo društvo. — Prihvaća se predlog brata dra. Fuxa, da se delegaciji braće Čeha i Poljaka za pokrajinski slet, za slučaj da putuju preko Jesenica, odašalje u susret do granice po jedan član starešinstva i sletskog odbora. Dodu li preko Maribora, tad se doček određuje mariborskoj župi. — Interno.

XIII. sednica starešinstva JSS 4. jula 1927

Prisutni: starosta Gangl, Fux, Franke, Jeras, Jugova, Juvanec, Kajzelj, Kandare, Ludvik, Marolt, Mešek, Milost, Murnik, Poženel, Račić,

Švajgar, Zelenko. Ispričani: Čobal. — Brat starosta čita zahvalni telegram Nj. Vel. Kralja i brzojavni pozdrav župe Tuzla. Zahvalni telegram Nj. Vel. Kralja glasi: *Vama i predstavnicima bratskih nam Sokola srdačno zahvaljujem na pozdravu prilikom pokrajinskog sleta i šaljem svoj kraljevski pozdrav sa »Zdravo!« — Aleksandar.* — Odobrava se zahvala starešinstva, koja je bila objavljena u novinama nakon sleta. — Brat starosta zahvaljuje se starešinstvu na radu i trudu, kojeg je ovo uložilo oko pokrajinskog sleta u Ljubljani. — Zaključuje se, da se pozovu sve župe, za koje je slet bio obvezatan, odnosno one župe, koje su od svoje volje prijavile sudelovanje, da razjasne, zašto faktični broj sudelujućih nije odgovarao prijavama. — Izveštaj brata načelnika glede prednjačkog tečaja prima se do znanja. — Predlog sokolskog društva u Dubrovniku, da se društvena članarina ubire od oficira, koji su članovi sokolskih društava, na način, da im se susteže od plate, odbija se. — Na župskom sletu u Kranju 9. i 10. ov. m. zastupat će starešinstvo brat Mešek. — Na otvorenju sokolskog doma u Vel. Laščah zastupat će Savez brat starosta. — Izveštaj glede osnutka hrvatskog sokolskog društva u Subotici prima se do znanja. — Župi Rijeka-Sušak dozvoljava se, da na svoj dogodišnji slet i razvije barjaka pozove susjedne župe, no nikako se ne može dozvoliti, da se isti obdržava na Vidov dan, jer je taj termin određen za pokrajinski slet u Skoplju. — Statističar br. Milost izveštava, da se u Bezdanimama osnovalo novo sokolsko društvo, a župa u Novom Sadu da predlaže, da se društvo Stapar briše. Brisanje društva ne može se uzeti do znanja dok nije provedena društvena likvidacija. — Načelnica sestra Jugova podnaša izveštaj o prednjačkom tečaju, o pokrajinskom sletu te o pokusima i utakmicama. Izveštava, da pet članica pohada tečaj u Pragu. Izveštaj se prima do znanja. — Braći Poženelu i Jerasu podeluje se odsustvo za vreme službenog odsustva. — Interno.

XIV. sednica starešinstva JSS 11. jula 1927

Prisutni: podstarosta Kajzelj, Čobal, Franke, Fux, Jugova, Kandare, Mešek, Milost, Murnik, Švajgar, Vidmar, Zelenko. Ispričani: Gangl, Gregorin, Juvance, Jeras, Košir, Ludvik, Marolt, Poženel, Smertnik. — Brat podstarosta izveštava, da je u ime starešinstva pismeno čestitao generalu Kalafatoviću povodom njegovog visokog francuskog odlikovanja. — Tajnik brat dr. Fux izveštava, da će naraštajskom sletu u Splitu sudelovati 40 čehoslovačkih naraštajaca. Župi Maribor i Zagreb naređuje se da ih na prolazu dočeka i pozdravi. — Brat Kajzelj nadodaje, da je brat dr. Lavš zamolio, da bi istom sletu sudelovao ljubljanski naraštaj sa savezним naraštajskim barjakom. Stvar će se razviditi kod ljubljanskih sokolskih društava. — Molba sokolskog društva Ptuj za novčanu potporu upravljena na kabinetsku pisarnu, odbija se. — Župa Kragujevac zahvaljuje se na prijaznom primitku njezinih delegata na pokrajinskom sletu. — Društvo Narodni Dom odstupilo je Savezni dopis glede električnog osvetljenja na direktno rešenje Narodnoj galeriji. — Radi predstojeće izborne kampanje, na pismeni predlog brata staroste, objavit će se u dnevnoj štampi izvaci naših resolucija, koje su primljene na saboru u Zagrebu. — Gledom na ferije predlaže brat tajnik, da bi se sednice starešinstva obdržavale svakih 14 dana. Prima se. — Načelnik brat

dr. Murnik izveštava, da je sa bratom Mešekom prisustvovao sletu gos-
renjske sokolske župe u Kranju. Konstatuje kvalitativni napredak, no
natecanja nisu zadovoljila. Izveštaj se prima do znanja. — Gospodar
br. Čobal podnaša sirovu bilancu sa danom 30. VI. o. g. Iserpiv referat
o tome prima se do znanja. Nadalje izveštava, da je izašla knjiga brata
dra. Košira: »Človeško telo«, preštampana iz »Sokolskog Glasnika«.
Predlaže, da se prodaje uz cenu od Din 30 po primerku. Prima se. —
Interno.

OBJAVE »TEHNIČKOGA ODBORA JSS«

Sednica zbora župskih načelnika 27. juna 1927.

Savezni načelnik brat dr. Murnik u ovoj prvoj sednici nakon savezne
skupštine ponajpre je objavio sastav saveznog tehničkog odbora. U od-
boru su osim već na skupštini izabranih: načelnika i njegovih zamenika
te načelnice i njezinih zamenica, braća: Tomo Burgstaler, Bojan Drenik,
Aleksandar Kostnapfel, Vilko Kukec i ing. Albert Poženel (Ljubljana
matica), Jože Gorjanc i Eugen Lovšin (Ljubljana I), Herman Keber,
Vinko Kocjan i Stane Trček (Ljubljana II), Jakob Jesih (Šiška) i Josip
Smertnik (Celje), te sestre: Adela Mužinova (Ljubljana matica), Tina
Štrajharjeva (Ljubljana I) i Elza Skalarjeva (Ljubljana II). Predsednik
odseka za naraštaj i decu jest br. Drenik, članovi: br. Burgstaler, Keber
i Kostnapfel. Tajnik TO: br. Kostnapfel, knjižničar br. Lovšin. Zastupnici
TO u saveznom gospodarskom, zdravstvenom i odseku za protualkoholni
pokret br. Jesih, u organizacionom odseku br. Poženel, u železničkom
br. Trček. U TO zastupa prosvetni odbor br. Josip Jeras, zdravstveni
br. dr. Alija Košir. Redakcioni odsek »Prednjaka« uz načelnika sačinja-
vaju braća: Drenik, Jesih, Kukec, Lovšin, Poženel i Vidmar.

Rad TO u ova tri meseca iza poslednje savezne skupštine u glavnom
je obisazio pripreve i sprovođanje III. prednjačkog tečaja za članove,
kojemu je sudelovalo 11 spolaznika, nadalje tečaja za najbolje vežbače
(sudelovalo 15 braće) i dovršenje priprava za pokrajinski slet u Ljub-
ljani. Polazak prednjačkog tečaja nije zadovoljio, pa u buduće Savez
ne će biti kadar da uz tako malen broj sprovede tečaj. Neka one župe,
koje nisu u III. tečaj poslale nijednog brata, kod narednog tečaja ispune
one dužnosti, kakove im nalaže zaključak zadnje savezne skupštine,
naime da pošalju po jednog brata i sestru. Prigodom pregleda društava
za pokrajinski slet delegati TO opazili su u ovom ili onom društvu, da
njihovi prosvetni odbori ne shvaćaju ispravno svoje zadaće, pa da njihov
rad ometa telovežbu, umesto da ju promiče. Treba, da Savez i župe
gledе toga stvore shodne odluke i prosvetne odbore upozore na njihovu
pravu zadaću. Nakon što je izveštaj načelnika bio prihvaćen, on je na-
dodao k već tiskanim uputama za pokrajinski slet još neke potrebne
informacije. U prizivnu komisiju za natecanja prigodom pokrajinskog
sleta izabrani su uz brata načelnika kao predsednika još braća Drenik,
Kostnapfel, Ažman, sestra Jugova i Ciottijeva. Glede upitnih araka za
izveštaj saveznog TO na saveznim skupštinama neka župski tehnički

odbori pošalju saveznom TO svoje savete za eventualnu promjenu ili nadopunu ovih araka. — Glede olimpijskih natjecanja u Amsterdamu brat savezni načelnik podnio je izveštaj o sadanjoj situaciji s obzirom na naše sudelovanje i pozvao je sve župe bez razlike, da potaknu svoje sobne vežbače i vežbačice, da se što zdušnije spreme. — Iza toga sledila je informativna rasprava o sletu u Skoplju god. 1928., a temeljem izveštaja brata Jesiha i rasprava o odnosu Sokolstva do športa temeljem izveštaja brata Mačusa. — Nakon dovršenog dnevnog reda upozoruje br. Lhotsky da u našem Sokolstvu još uvek nema jedinstvene zapovedi. Župe i društva upozorit će se ponovno na jedinstvene zapovedi, koje su određene i uvedene zaključkom zbora župskih načelnika od 24. marta 1923. a koja su strogo obavezatna za sva društva JSS. Ove su zapovedi ponovno izašle u posebnoj knjižici (»Enotna povelja za redovne vaje — Jedinstvene zapovedi za redovne vežbe«), a mogu se nabaviti kod Saveza uz cenu Din 5 po primerku. — Nakon toga br. savezni načelnik osvrće se na zadaće rada u budućnosti, pa iznosi, da je temeljem mnjenja saveznog TO velika potreba da se prirede lakoatletska natjecanja u većem opsegu god. 1928. i međusletska natjecanja god. 1929., o čemu će se predlozi blagovremeno predložiti zboru župskih načelnika. Po dovršenom dnevnom redu načelnik je zaključio sednicu sa zahvalom i pozdravom.

Natečaj.

Tehnički odbor JSS raspisuje natečaj za proste vežbe za slet u Skoplju god. 1928. i to za članove i članice.

Predložene vežbe nemaju se podpisati po predlagraču, već imadu nositi uz napis »Predlog za proste vežbe članova (članica) za slet u Skoplju god. 1928.« geslo (lozinku). Kako sam napis tako i geslo imadu biti napisani i na kuverti, u kojoj je zalepljeno ime predlagrača (predlagračice). Sve ovo imade se preporučeno poslati uz priklop dva otiska strojem pisanih vežbi najkasnije do 1. oktobra 1927. tehničkom odboru JSS.

Bude li tehnički odbor smatrao potrebitim, to će predlagrač (predlagračice) predloga, koji dolaze u obzir, biti dužni, da svoje vežbe pred njim izvedu.

Predlagrač (predlagračica) prihvaćenog predloga obavezan(a) jest, da sam(a) pribavi blagovremeno u razdoblju, kojeg će odrediti tehnički odbor i glazbu za vežbe.

Tehnički odbor JSS.

IZ ŽUPA

IZ SOKOLSKE ŽUPE MARIBOR

Razviće sokolskog barjaka u Ptuju. Tko ne pozna barem po imenu prijazni gradić na Dravi — Ptuj, koji se odlikuje uskim ulicama, starim krovovima, a jedan je od najbogatijih gradova sa starim spomenicima i iskopinama stare zamrle kulture i slave. Ptuj je u staroj generaciji još i danas poznat kao jak centar kulture, naročito glazbe. Istina, bila je to ponemčena varoš. No kad se stala buditi slavenska svest, Ptuj je postao

poprištem žilave nacionalne borbe. I prvo delo te borbe bio je osnutak Sokola, jer se išlo za time da se u prvom redu sačuva omladina, a onda da se imade žarište odakle će se na periferiji probudivati nacionalna svest. Tadanji sudac dr. Sagadin, koji je oko toga najviše radio, dobivao je preteća pisma i pretiilo mu se smrću. Dugo se odugovlačilo dok je Soko dobio potvrda pravila. I prešlo se na konstituisanje sokolskog društva. Nemačka je štampa upravo podivljala, a pogotovo, kad se doznalo da će iste godine družba sv. Cirila i Metoda održavati u Ptuju svoju glavnu skupštinu. I došlo je do poznatih krvavih događaja. No Soko nije sustao. Požrtvovni rodoljubi sabrali su paru po paru i odaslali dvojicu agilnih mladića u prednjački kurs, a kupili su i najnužnije sprave. I Soko je radio šireć narodnu svest. Dne 25. maja 1914. načinio je ptujski Soko izlet k sv. Barbari u Halozah, gde se sastao s velikim brojem hrvatskih Sokola. Na obroncima vinorodnih brda održao se veliki sokolski zbor. Da je taj zbor bio zazoran Nemcima, dokazom je bila činjenica, da su njihovi špijuni na sve strane tragali ne bi li doznali šta se na zboru govorilo. Nadošao je rat, a govornici sa sokolskog zbora imali su da ponove svoje govore, no ovaj puta pred nemačkom porotom u Mariboru, a kasnije i pred vojničkim vlastima, pred kojima su nosili poznatu oznaku »politički sumnjive«. Zato je rat delovanje Sokola posvema obustavio, ali nakon oslobođenja beše to veća radost, kada je Soko opet oživio. Prvi njegovi osnivači Dragutin Zupančič, dr. Kodrman i dr. Sagadin, prihvatili su se posla. I već god. 1919. društvo vodi prvi slet mariborske župe, a onda priređuje razne kulturne proslave, pa je danas u Ptuju centar svakog kulturnog i nacionalnog nastojanja. Eto i to i takovo društvo i ove godine na dan 5. juna spremalo je lepo sokolsko slavlje, a to je razviče društvenog barjaka. Već u subotu na večer započele su svečanosti dočekom kume Pirkmajer, supruge velikog župana i brata dra. Murnika saveznog načelnika. U nedjelju samu već rano u jutro bilo je sve živo na ptujskim ulicama. No na žalost rano je udarila kiša. Levala je bez prestanka. Tek oko podneva ponešto se razbistrilo, da se gradom mogla krenuti povorka. Burni pozdravi i klicanje uverili su svakoga, da je u Ptuju nacionalna i sokolska svest budna. Građanstvo je Sokole obasulo evecem. Pred opštinskom zgradom pozdravio je Sokolstvo predsednik opštine br. dr. Senčar. Na to je govorio starešina brat dr. Šalamun, koji je naročito pozdravio kumu barjaka, koja je na to razvila barjak i zaželila Sokolima da pod njim izvojuju pobedu. Po tome je starešina izručio barjak bratu Sagadinu, a onda je u poduljem krasnom govoru savezni načelnik dr. Murnik progovorio o važnosti i ciljevima sokolskog rada. I time je dopodnevni deo bio dovršen. Po podne i opet je udarila kiša, koja je omela izvedbu dalnjeg programa.

Dr. TONE HERIC

U Ljutomeru je nedavno za uvek zaklopio svoje oči tamošnji lekar brat dr. Tone Heric. S njime u grob legla je markantna ličnost Ljutomera i Murskog polja, muž, koga je svatko poznavao kao poštenjaka, kremenit značaj, odlčnog nacionalnog borca i iskrenog prijatelja. Svoju dušu ostavio je u sokolskom društvu, koje je poslednjih

godina podizalo svoj dom. Soko to mu je rek bi priraslo srcu. Naročito od kada se počeo graditi dom sav se predao tome. Nije bilo dana da ne bi došao na gradnju i pripomagao savetom. Dan otvorenja sokolskog doma bio je za njega, kako je i sam kazao, najljepši dan u životu. Na žalost nije mu bilo suđeno, da dočeka svečano otvorenje. Ljutomerski Soko u pokojnom bratu gubi mnogo, pa će se i taj gubitak bolno osećati, jer je iz redova Sokolstva nestalo plemenite, zlatne duše. Sačuvajmo mu večan spomen!

IZ ŽUPE ALEKSE ŠANTIĆA — MOSTAR

Evo nas i opet da se sa nekoliko reči javimo u vašem »Sokolskom Glasniku« o radu i životu u našoj župi. Imade toga dosta šta bi moglo prikazati da je rad u mostarskoj župi obilat i sistematski, ali za danas tek da registriramo neke markantnije stvari. Jedna od značajnih akcija jest sada rad na štednji. Župa je naime organizovala sitnu štednju, za sve kategorije, naročito za sokolski naraštaj i decu u svim društvima njenog područja. U tu svrhu izradila je štedne knjižice sa specijalnim markicama, tako, da je ovaj novi način štednje, sa praktične strane, jedna idealno smišljena akcija, koja će pokazati vanredne rezultate za Sokolstvo u vaspitanju omladine. Ovaj korak župe mostarske od velikog je značenja, jer se nije ukalupio u jednostrani rad, pa zbog toga ovoj štednji nije svrha da članovi štede za sokolske izlete i teferiče, naprotiv, štednja imade dublje tendence: da priučava iz mladosti svoje pripadnike, a kasnije i nepripadnike organizacije štednji i mudrom ekonomisanju u životu. Narodni vaspitači i pozvani faktori dužni su, da o ovome pokretu štednje povedu najveću brigu i da pomognu akciju Sokola sa više razumevanja i volje, jer svaki rad bez mudre ekonomije u narodnom radu bio bi zidanje zgrade na pesku. Za ovim dolazi nam divan gest našeg starešine brata Ćede Milića. On je ovih dana kao prilog od svoje strane za gradnju sokolskog doma u Mostaru darovao svotu od pedeset hiljada dinara. Tim povodom brat Milić uputio je pismo u kojem je naglasio, da veruje da će vlastiti sokolski hram biti živi organ moralne čistoće i večni izvor besmrtnog života, iz koga će se ova i buduća pokolenja napajati i učiti zidarstvu uzvišenoga života. Inače u glavnom u župi se momentano polaže najveća važnost na odgoj naraštaja, pa su zato i društva u većini održala naraštajski dan. Na dostojan način provelo je ovaj dan sokolsko društvo u Opuzenu. Ova svečanost, koja nije imala nikakvih većih pretenzija, ispala je kao retka manifestacija sokolske misli u donjem delu Neretvanske krajine. Ona je najrečitije dokazala, da je misao državnog i narodnog jedinstva ovde jaka, a za ovo u prvom redu ide hvala sokolskom društvu, koje je svojim neumornim, savesnim i promišljenim radom došlo do zamernih rezultata koliko u idejnom, toliko u tehničkom pravcu. I ako je slabo, kišno vreme dosta smetalo, ipak je proslava uspela tako, kako se jedva moglo očekivati. Oko 9 sati stigli su parobrodom gosti iz Hercegovine i Metkovića, koji su bili na obali srdačno dočekani, a pred sokolanom pozdravljeni. Malo zatim stigli su Sokoli iz Desana i članovi novoosnovanog društva u Kominu. Po programu krenula je kroz varoš povorka, a pred sokolanom održao je prigodno slovo brat Rade Šarić, koji je naglasio važnost sokolske organi-

zacije na ovoj granici otadžbine. U 4 časa po podne otpočela je akademija, koja je sa svojih 17 tačaka, izvedenih isključivo od dece i naraštaja, uspjela veoma dobro. Tu se je najbolje videla vrednost smišljenog i jednoobraznog sokolskog odgoja. U župi se ove godine spremaju dve veće priredbe. Prva je slet neretvanskog okružja u Metkoviću, koji će se obdržavati 17. jula, a druga slet korčulanskog okružja u Korčuli 14. avgusta. Korčulansko društvo razvit će tog dana svoj novi društveni barjak dar Nj. Vel. Kralja. Naročiti sletski odbor radi već od meseca februara. Za radom ovih društava ne zaostaje ni naš dični Kotor. Sokolsko društvo u Kotoru dne 30. aprila krenulo je sa 60 svojih članova i članica ženskog i muškog naraštaja i dece na Cetinje i tamo priredilo dve akademije, na veče za odrasle a sutradan za učeću omladinu. Bilo je dočekano od bratskog društva na Cetinju korporativno sa vojnom glazbom, pa je u povorci prošlo kroz varoš, gde ih je predstavnik opštine srdačno pozdravio, a zahvalio mu se brat Bendiš. Sokoli su razgledali znamenitosti Cetinja, pa su se spremili za akademiju. Pošto je taj dan padala godišnjica mučeničke smrti nar. velikana Zrinjskog i Frankopana, brat Bendiš je u svom »Proslovu« o zadacima Sokolstva, vezao i ovaj spomen-dan. Izvelo se deset tačaka. Ženska deca, naraštaj i članice izveli su vežbe pevanjem od sestre Gruborove: Amori, Urodile žute kruške, Čergica, Ritmičke vežbe po primorskim melodijama, Ritmičke vežbe po VIII. Mokranjčevoj rukoveti, Jugoslovenska alegorija. Sve su ove vežbe protkane gracioznošću, te se u nekim ispoljava snažna ritmika. Naraštajke i članice izvadale su vežbe lako i okretno sa profinjenim kretnjama, davajući licem i očima izraz radosti i bola pesmama koje su im iz duše provirale. Sestra Gruborova pozna dobro narodnu dušu i krenula je dobrim putem da stvori nešto naše, kao što su se i naši mladi kompozitori bacili na zahvalno polje narodne muzike. Kako je pozornica bila ukusno dekorisana i svetlo prilagođeno, ove vežbe imale su snažan efekt. Publika ih je burno pozdravljala i izvađačice izazivala na binu. Naraštaj muški izveo je »Sedmorku« od Lhotskoga, a članovi »Krug« i tešku vežbu »Pad tirana«, koja se je silno dojmila. Akademija se ponovila sutradan za omladinu. Brat Bendiš zanosno je govorio omladini, koja je u velikom broju pohrlila na akademiju, o Sokolstvu i pozivu omladine da krene pravim putem života kako bi ispunila nade koje u nju postavljaju roditelji i otadžbina. Vežbe je omladina pratila pozorno i njima bila oduševljena. Prvog maja na veče održana je akademija u Kotoru. Govorio je brat profesor Zgorelac o Zrinjsko-Frankopanskoj tragediji u vezi sa našim ujedinjenjem. Nekoje vežbe sa Cetinja su se ponovile i dodane dve nove, od kojih »Škripi đeram«, tako je oduševila publiku, da se morala opetovati. I ta je vežba od sestre Gruborove, jedna od najboljih njenih vežbi. Sve vežbe ženskih kategorija uzorno je uvežbala načelnica društva sestra Mozetićeva. Uopšte u Crnoj Gori zapaža se jak interes za Sokolstvo. U koliko je opravdane nade da će Sokolstvo u Crnoj Gori uhvatiti jakog korena, pokazat će ovogodišnji slet zetskog okruga na Cetinju.

SOKOLSKA ŽUPA MORAVSKA — NIŠ

Sokolska župa Moravska u Nišu, a naročito niško Sokolstvo doživelo je početkom meseca juna o. g. retko slavlje. U prisustvu Nj. Vel. Kralja, a u slavu Sindelića i njegovih Resavaca bile su u Nišu priredene velike

svečanosti. Sve te svečanosti svojom veličanstvenošću i idealnim redom prevršile su sva očekivanja. Oduševljenje je dostiglo granice, koje se ne pamt. I u nizu tih svečanosti divno se odraživalo Sokolstvo, koje je u te dane nacionalne slave otvorilo svoj sokolski dom i osvetilo društvenu zastavu. U tu svrhu na ulazu u Dom bila je podignuta velika svečana kapija. Nešto pre pet časova predsednik i članovi vlade, generali i poslanici čekali su kraljev dolazak. Dolazak kraljev pozdravljen je uzvikom »Živco«, a zatim je kralj između dva reda sokolskog podmlatka, muškog i ženskog, ušao u veliku salu. Nasred otvorene bine stao je kralj, a iza njega njegova suita i članovi vlade. Dole u sali, gde je, pored velikog broja Sokola i sokolskih delegata iz raznih krajeva, bilo i vrlo mnogo najuglednijeg niškog sveta, sveštenici su počeli osvećenje Doma. Posle obreda sveštenici sa đakonima poneli su osvećenu vodicu na podijum gde je bio podignut kraljev presto i gde je pričvršćena mermerna spomen-ploča sokolskog doma pokrivena trobojnom zastavom. Pošto je kralj sklonuo zastavu i otvorio novi sokolski dom, starešina brat Milan Stefanović, pozdravio je kralja u ime niških Sokola. Posle njegova govora cela je sala odjekivala od pozdrava: »Zdravo!« kralju, kraljici i prestolonasljedniku. Nakon toga jedan brat u pratnji dveju sestara podnio je kralju spomen knjigu u kojoj je on prvi upisao svoje ime. Pošto je time akt otvorenja Doma dovršen, kralj se i opet kroz dvostruki red sokolskog naraštaja zaputio prema izlasku. Na izlazu iz sokolane zadržao se i razgledao novu zastavu, govoreći: »Vrlo dobro, vrlo lepo. To je jedna retkost.« Međutim na letnjem vežbalištu, gde je bila podignuta kraljevska tribina, skupilo se Sokolstvo i ogromna masa sveta. Pred ložom sveštenici činodejstvuju. Episkop Dositej posvetiv zastavu predaje ju starešini Stefanoviću rečima: »Tebi, starešino Sokola niških predajem ovu zastavu posvećenu vodom svetom i duhom svetim. Primi je i čuvaj.« Starešina predaje zastavu bratu zastavniku, koji se zavetuje da će je čuvati. Nakon toga sve prisutne sokolske zastave ljube se, a podstarešina brat Spasoje Nešović u poduzem govoru ističe dužnosti i zadatke Sokolstva. Po tome starešina i zastavnik prilaze sa zastavom kraljevoj loži, a kralj u njezino koplje zakiva ekser sa spomeništvom. Time je bila ova retka i divna svečanost dovršena, a kralj se odvezao uz burne pozdrave Sokolstva i građanstva.

Sokolski Dom u Nišu izgrađen je na uglu Lešjaninove i Jovanovićeve ulice. U Domu je velika sala za 1200 lica, pozornica i veći broj soba za društvene potrebe. Najviše je truda uložio oko podizanja ovog Doma brat Stefanović, koji je o svom trošku naručio društvenu zastavu u Zagrebu, koja košta oko dvadeset hiljada dinara. Sam pako Dom stoji 500 hiljada dinara, koja je suma prikupljena od prijatelja Sokolstva.

I tako je i moravska župa dobila svoj centar iz kojeg će širiti sokolsku misao i razvijati sokolski rad. Da će se pako u župi doista Sokolstvo razviti, dokazom je i osnutak društva u Kuršumliji. Inicijativom nastavnika tamošnje gimnazije došlo je do tog osnutka. Toj svečanosti prisustvovali su župski starešina, podstarešina i tajnik, a stiglo je i prokupačko društvo sa svojim članovima i članicama. Bio je prireden i javan čas, pa je građanstvo svojim odazivom pokazalo, da mu je milo, da je ono u svojoj sredini dobilo sokolsko društvo.

IZ SOKOLSKE ŽUPE SVETOZARA MILETIĆA — NOVI SAD

5. juna o. g. održan je u Somboru V. slet sokolske župe Svetozara Miletića (Bačka) uz učestvovanje župe Banatske, Beogradske Dušana Silnog i Osećke Josipa Jurja Strossmayera. Organizaciju sleta sprovelo je Sokolsko društvo u Somboru u sporazumu i saradnji sa starešinstvom župe u Novom Sadu, pa se može reći da je organizacija sleta bila dobra u celini i u pojedinostima; sitnije zamerke pojedinaca u sporednim pitanjima ne mogu se ni kraj najbolje organizacije izbeći.

Putovanje na slet i natrag bilo je uz 50% popusta na osobnim vozovima. Redovni vozovi nisu mogli prevesti ogromni broj učesnika, pa su bili u saobraćaj pušteni specijalni vozovi, i to iz Vinkovaca, iz Subotica i iz Novoga Sada po jedan, svega tri specijalna voza. U Beogradskoj »Politici« od 9. juna u rubrici »Među nama« zamera jedan učesnik iz Vinkovaca, što je specijalni voz bio formiran iz vagona »Za stoku«, bez svetlosti, bez sedišta. Osim Novosadskoga specijalnog voza, koji je imao veliko zakašnjenje zbog ponavljanih defekata na lokomotivi, ostali vozovi su stizali u određeno vreme. Mora se shvatiti, da naročito učesnicima iz daleko nije moglo biti lako putovanje u teretnim vagonima po nezapamćenoj žegi koja je preko dana vladala, te po vihoru i pljuskaju kiše koji je navečer navalio. Ipak zato disciplina je celim putem održana, a duh i telo u Sokola nisu malaksali. Stizajući u Sombor na stanicu, svi su bili i opet čili, raspoloženi i spremni na sletski rad.

Nastamba je bila organizovana tako dobro, da je šta više preteklo prostorija spremljenih za zajedničko konačište. Muški su bili od ženskih potpuno odvojeni po raznim školskim zgradama. Privatna nastamba je takođe dobro funkcionirala. Ko je želeo stan u gostionici, bio mu je osiguran. Osim toga je veliki broj učesnika bio primljen preko sletskoga odbora i mimo njega po gostoljubivim Somborskim domovima.

Prehrana je bila organizovana po gostionicama tako, da bi učesnici pojedinih društava bili i na prehrani zajedno. Bila je osigurana dobra i obilata hrana za minimalnu cenu. Somborsko društvo i Bačko župsko starešinstvo očekivali su sve učesnike u zakazano vreme na željezničkoj stanici sa fanfarom i zastavom Somborskog društva, te radosnim sokolskim pozdravima. Odbor za doček učesnika nije se dao rasterati jakim vihorom i pljuskom, koji su celo vreme vladali. Učesnici, koji su po kiši stizali, smešteni su privremeno pod krov u čekaonici i gostionici na željezničkoj stanici, te u poštanskoj baraki kraj stanice; no čim je kiša popustila, bili su za najkraće vreme svrstani i odvedeni u nastambe po mladim članovima.

Ova iznenadna elementarna nepogoda, onemogućila je potpunu izvedbu sleta. Usled kiše nije mogla biti 4. juna održana povorka sa bakljadom, niti vrtina zabava, a 5. juna nisu mogle biti održane jutarnje utakmice niti popodne ona sletska vežba. U potpunom redu, najvećom impozantnošću, izvedena je svečana povorka pre podne 5. juna i osvećenje novoga Sokolskoga Doma Somborskog, te večernje akademije u Sokolskom Domu i u gradskom Pozorištu. Pošto su utakmice i sletska vežba jezgro i glavni momenti sokolskih sletova, glavna manifestacija sokolske snage i sokolskoga rada — a povorka, zabave i akademije dolaze tek u drugi red po svojoj važnosti — jasno je, da je veliki moralni gubitak ovoga sleta, što utakmice i sletska vežba nisu mogle biti održane.

Ovaj gubitak su naročito učesnici vežbači i vežbačice osećali u tolikoj meri, da su od tuge na mnogo mesta zbijeni u gomile plakali.

Ne samo moralni gubitak da je veliki, nego je i materijalna šteta ogromna. Tačan obračun još nije sačinjen, ali izgleda, da je sletski budžet pretrpeo oko 70.000— dinara štete, od čega je dve trećine čisti manjak. Zato je odmah u starešinstvu odlučeno, da se slet izvede ponovno u septembru o. g., da bi se postigla željena moralna dobit i da bi bio uklonjen barem manjak.

Sletski odbor i Sokolsko društvo u Somboru, čim dovrše obračun i uredе finansiranje ovoga junškoga sleta, bezodvlačno će nastaviti svoj rad, da obogaćeni neposrednim iskustvom organizuju novi slet za septembar.

I ako je slet usled elementarne nepogode tehnički i finansijski neuspio, to je njegova moralna dobit velika. Vredno je zato naročito promotriti ovu stranu.

Svečani plakat, značku i dopisnice izradio je Sokol-umetnik brat Dragutin Inkiostri. Sletsku spomenicu uredio je odbor, a kao glavni urednik brat dr. Stojan Jeremić, I. zamenik starešine i urednik »Sokolske Misli« u Somboru. Osim plakata, značke, dopisnice i spomenice, rasturani su prilikom sleta i letci među kojima se naročito ističe jedan sledeće sadržine:

1935.—1940.

»Mi ćemo moći u vremenu između 1935. do 1940. godine, koje će biti sudbonosno za istoriju Evrope, podići svoj glas i napokon naša prava dovesti do izražaja.«

Musolini.

Na ustuk jednoj fašističkoj sekiri, tu su naše tri: Srb, Hrvat, Slovac, koje čvrsto i nerazdvojno vezuje Sokolstvo i čini ih u jedinstvu nepobedivima za borbu i odbranu naroda i države. To je motiv sletske značke i sletskih karata na današnjom V. sletu sokolske župe Svetozara Miletića. To neka je i odgovor na reči fašističkoga vode, izgovorene neposredno pred današnji slet. Mi ne moramo čekati vreme između 1935. do 1940. godine. Mi već danas možemo naša prava dovesti do izražaja. Mi smo i danas, kao i uvek, dovoljno snažni i za odbranu naših prava potpuno spremni. Mi verujemo, da će pravo naše pobediti i pre nego što šef fašističke milicije računa. Mi ne verujemo, da će naša braća Sokoli na Jadranu čak do 1935. i 1940. godine biti prepušteni na milost i nemilost besnilu fašizmu. Mi ne verujemo čak ni Musoliniju, da nam neće već mnogo ranije baš on dati povoda i prilike, da mi naša prava dovedemo do izražaja. I zato danas, sa našega sokolskoga sleta, naš pozdrav zarobljenoj braći, a naš poklič:

Sokoli svi — budno!

Sokoli na Jadranu — da ste nam zdravo!

Sadržaj spomenice odštampan je iz 10.—14. broja »Sokolske Misli«, koja je istovremeno izašla; a to zato, da bi kao posebna knjiga imao trajniju vrednost i ušao dublje u masu, koja listove nerado uzima i ne pretplaćuje.

Svečani sletski plakat, koji je izraden posebno i na sletskoj dopisnici, predstavlja državnu granicu izgrađenu i utvrđenu na kostima junaka,

a pred njom Sokola u stavu budne pažnje i spremnog za borbu. — Druga dopisnica predstavlja Sokolstvo kao jednog od glavnih boraca i zaštitnika države. Treća sletska dopisnica i sletska značka predstavljaju Sokolstvo kao čuvara narodnog i državnog jedinstva, a ova misao izražena je sa tri sekire, međusobno vezane državnim trobojkom, isprepletenom kroz ivicu štita sa državnim grbom, dok krajeve trobojke drži čvrsto spojene ptica Soko. —

Prilikom osvećenja Sokolskoga Doma govorili su: prota g. Vlad. Jankulov (koji je izvršio crkveni obred osvećenja), a za tim: starosta JSS brat E. Gangl, — starešina Bačke župe brat dr. Ignjat Pavlas, — počasni starešina Somborskog sokolskog društva brat dr. Milenko Petrović, — te predstavnik Bačke oblasti g. Mita Klicin i predstavnik grada Sombora g. Đorđe Cvejanov. — U svima ovim govorima, isticana je misao sokolske službe za korist zemlje i naroda.

Ideološko značenje sleta naročito je istaknuto u »Spomenic« u članku o sletu.

Idejno je V. slet sokolske župe Svetozara Miletića u svemu potpuno uspeo, koliko je god od Sokola zavisilo. Žao nam je jedino, što usled nevremena nije bilo širokim masama moguće, da u mnogo većem broju prisustvuju i upoznaju se sa idejnim radom Sokolstva. Nadamo se, da će nas u septembru i vreme bolje poslužiti!

Dr. Stojan Jeremić.

Javna vežba u Novom Sadu. Novosadsko sokolsko društvo u prisustvu vojnika sedmog pešadijskog puka i mornara priredilo je 29. maja po podne veliku javnu vežbu. Uz Sokole na vežbi nastupili su vojnici u vežbama sa puškama, a mornari veslima. Nastupio je i naraštaj novosadske gimnazije. U svemu je bilo izvedeno devet tačaka, jedna bolje od druge, pa je zato i shvatljivo da su gledaoci burno odobravali. Naročito je bilo odobravanje dvanaestorici starije braće, koji su tako uzorno pokazali da telovežba sa podmaklim godinama ne prestaje. U veče je bila priređena svečana akademija, koja je također pokazala lep napredak i rad društva.

Sokolski dan u Bačkoj Palanci. 8. maja održala su sokolska društva somborskog okružja svoj slet u Bačkoj Palanci. Već u oči dana Palanka je uzela na sebe svečani izgled. Na svima kućama v. le su se u znak radosti zastave. Opština podigla je u čast gostima dva slavoluka. Kao gosti prvi su stigli Sokoli iz Vukovara, a onda su redom stizavala društva iz Sombora, Deronja, Stapara, Sivca i Tovariševa. Drugim vozom stigla su društva iz Novog Sada, Pivnice i Petrovca. Iza kako su obavljene probe, svrstala se svečana povorka. Ova je bila velika i dostojanstvena kakvu još Palanka videla nije. Pred sreskim načelstvom je povorka zastala i tu je u ime Sokolstva pozdravio naše sve tri Palanke brat dr. Nikola Mrvoš. Zahvalio se sreski načelnik Slobodan Đorđević. U pola tri časa po podne bio je skup u sokolani radi izlaza na sletišta. U pola četiri uz veliko prisustvovanje građanstva započela je javna vežba. Sve tačke izvedene su tačno i lepo na zadovoljstvo gledalaca i naročito su bile lepe vežbe somboraca i novosadana na spravama. U veče u 9 časova održana je u Kasini sokolska akademija, koja je izazvala opšte zadivljenje. Posle akademije razvila se igranka. To je bila prava naša igranka, jer se

na njoj nije vidjelo čarlstona, šimia i drugih »modernih« igara, jer ih sokolska somborska fanfara nije htela svirati. Taj sokolski slet bio je za Palanku svečani dan, a za Sokolstvo dokaz da je njegov rad častan i potrebit.

IZ DOLENJSKE SOKOLSKE ŽUPE — NOVO MESTO

Naraštajski slet novomeške župe i 25-godišnjica karlovačkog Sokola.

Na duhovsku nedjelju obdržavao se u Karlovcu naraštajski slet novomeške župe. Tom je zgodom slavilo sokolsko društvo u Karlovcu 25-godišnjicu svoga opstanka i razvilo članski i naraštajski barjak. Velik je interes vladao za naraštajske utakmice, no na žalost ružno vreme dosta je omelo ovaj pravi rezultat. Natecalo se preko 100 naraštajaca i naraštajki. U nižem odelenju muškog naraštaja pobedilo je Novo mesto sa 94%, a kao prvak Segedin Joško iz Novog mesta. U višem odelenju pobedio je Karlovac sa 91%, kao pobednici izlaze karlovački naraštajci Tončić i Mutavdžić sa 100%. Kod natecanja naraštajka prednjači odeljenje Novo mesto sa 96%, a onda dolazi Črnomelj (91), Novo mesto II (85) i Metlika (82). Kao pojedinka pobeđuje Weiss Marija iz Metlike (100%), onda Saje Zora iz Novog mesta (99-58) i Stariha Ana iz Črnomlja (99-16).

Same svečanosti Sokolskog Društva u Karlovcu, prigodom razvicia novog društvenog barjaka, kojemu je kumovalo Njegovo Veličanstvo Kralj i naraštajskog barjaka, kome je kumovalo Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Prestolonaslednik, započele su u subotu dne 4. juna na večer u 9 sati sa ophodom po gradu i bakljadom. Već pred večer počele su se po kućama izvešavati državne i narodne zastave. Mnoge kuće bile su okićene evecem i sagovima, a u večer prilikom prolaska bakljade gradom i osvetlene. Oko 8 sati stala se kupiti velika masa ljudi pred sokolskim vežbalištem i svrstavati povorka, koja je krenula gradom u 9 sati pred komandu mesta, gde se nalazio u to doba izaslanik Njegova Veličanstva Kralja Komandant Mesta i Komandant 37. pešadijskog puka pešadijski pukovnik g. Dragutin T. Stamenković.

Celo vreme ophoda gradom svirale su na izmjenice vojna muzika i sokolska fanfara, a Sokolstvo i građanstvo pozdravljalo je Njegovo Veličanstvo Kralja, Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Prestolonaslednika, Njegovo Veličanstvo Kraljicu Mariju, klicalo se vojsci i jugoslovenskom Sokolstvu, naročito su bile spontane i burne manifestacije pred Komandom Mesta, gde je stajao izaslanik Njegova Veličanstva Kralja pukovnik g. Dragutin T. Stamenković. Velika masa sveta skupila se oko povorke i muzike i dok je starešinstvo Sokola pošlo u Komandu mesta, da pozdravi izaslanika Njegovog Veličanstva Kralja, manifestacije trajale su celo vreme, te se nakon toga povorka uz burne poklike vratila u sokolanu. Po mnenju građanstva Karlovac još nije nikada video ovako čestrobne i slikovite bakljade u raznim bojama i mnogobrojnim lampionima i bakljama.

Dne 5. ovog meseca oko 5 sati u jutro pošla je sokolska fanfara svirajući budnicu gradskim ulicama. Već u to vreme bilo je nebo naoblačeno i počela je padati sitna kiša, šta je mnogima pokvarilo ono pravo veselje i raspoloženje. Između 6 i 10 sati počeli su stizavati Sokoli i Sokolice iz obližnjih i udaljenih društava raznim vlakovima kao: Zagreb, Sušak, Ogulin, Srpske Moravice, Metlika, Novo mesto, Črnomelj,

Semič, Toplice i t. d. Najviše je bilo zastupano Sokolstvo iz Novomeške Sokolske Župe, kojoj pripada i Karlovac. S njima je došao i starosta župe dr. Vasić. Od vanjskih društava najjače je bio zastupan Zagreb sa 150 članova i članica i Sušak s 30 članova i naraštaja. Iz Gline i Seničaka došlo je oko 50 Sokola seljaka sa dva barjaka. Po završenom natecanju stala se je svrstavati velika povorka ispred sokolane, koja je krenula oko 10 i 30 časova na Strossmayerov trg, gde se imalo obaviti svečano razviće novih barjaka. Cela ta povorka svrstala se na Strossmayerovom trgu oko ukusno uređene tribine. Kad je bilo raspoređenje dovršeno, otišlo je Starešinstvo Sokolskog Društva u Komandu mesta, gde se nalazio izaslanik Njegovog Veličanstva Kralja pukovnik g. Dragutin T. Stamenković, da ga obaveste, da će se sa razvićem barjaka moći odpočeti. Čim se automobil sa izaslanikom Kralja pojavio, nastalo je sa svih strana burno i oduševljeno klicanje Kralju, Kraljici Mariji i Prestolonasljedniku, narodnoj vojsci i Jugoslovenskom Sokolu. Izaslanik Njegovog Veličanstva Kralja silazeći iz automobila i u pratnji Starešinstva uputio se sred gustog špalira vojske, Sokolstva i građanstva k tribini, pozdravivši Sokolstvo sa »Zdravo Sokoli!«, a vojnike sa »Pomoz Bog Junaci!«. Tad je pred njega stupio starešina i pozdravio ga ovim rečima: Gospodine pukovniče! Poznavajući veliku ljubav i naklonost Njegovog Veličanstva Kralja prema Jugoslovenskom Sokolstvu, mi smo već prvih dana, kad je pao prvi predlog, da se prigodom proslave 25-godišnjice našeg društva razviju novi barjaci jednodušno odlučili, da Njegovo Veličanstvo zamolimo, da bi blagoizvolio primiti kumstvo našeg društvenog barjaka i da bi ujedno dozvolio, da Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Prestolonasljednik primi kumstvo naraštajskog barjaka.

Čvrsto smo se nadali, da će Njegovo Veličanstvo Kralj svojom poznatom ljubazljivošću, pripravnošću i blagonaklonošću uslišati našu smernu molbu i svaki je od nas željno očekivao veselu vest, koja nam je preko starešinstva JSS upućena sa najvišeg mesta.

Vas je gospodine pukovniče već dva puta — u kratko vreme — zapala retko časna i visoka zadaća, da zastupate Njegovog Veličanstva Kralja kod sokolskih svečanosti; prvi put 1924. godine prilikom razvića župskog barjaka na Sušaku i sada evo u našem Karlovcu.

Naše članstvo i naraštaj, kao i sva naša prisutna sokolska braća iz bližnjih i udaljenih krajeva, koji su došli da uveličaju našu slavu, duboko su dirnuti ovim najnovijim priznanjem sokolskog rada sa najvišeg mesta, što će nas sve potaknuti na još veći rad i požrtvovnost za Kralja, narod i otadžbinu.

Molim Vas gospodine pukovniče, da u ime Njegova Veličanstva Kralja i Njegovog Visočanstva Prestolonasljednika izvolite razviti naš društveni i naraštajski barjak i na njih prikopčati trake, što ih je u tu svrhu darovalo Njegovo Veličanstvo Kralj i Njegovo Visočanstvo Prestolonasljednik.

Na što je izaslanik Kralja pristupio najprije članskom barjaku, govori: »Po nalogu Njegovog Veličanstva Kralja i Njegovog Kraljevskog Visočanstva Prestolonasljednika, koji su blagizvoleli primiti se kumstva, bratu Poljaku, koji ga je primio uz obećanje, da će ga časno i visoko nositi na ponos i čast Kralja i svoga Sokolskog društva. Iza toga je izaslanik pristupio naraštajskom barjaku koga je uzeo u ruke podstare-

šina društva i na njega prikopčeo traku, našto je barjak predao uz prigodno slovo barjaktaru naraštaja Mutavdžiću, koji je obećao, da će barjak, koga naraštaj dobiva od Njegovog Kraljevskog Visočanstva Prestolonasljednika Petra, biti večna spomen i ponos omladini, koja će se oko njega kupiti u idealnom sokolskom radu.

Iza toga održao je izaslanik Njegovog Veličanstva Kralja sledeći »Po nalogu Njegovog Veličanstva Kralja i Njegovog Kraljevskog Visočanstva Prestolonasljednika, koji su blagoizvoleli primiti se kumstva, na današnji značajni i svečani dan za Sokolstvo, na dan osvećenja i razvijanja novog barjaka sokolskog naraštaja u Karlovcu, kao izaslanik Njegovog Veličanstva Kralja i Njegovog Kraljevskog Visočanstva Prestolonasljednika, ja u ime Njihovo danas obavljam Kumstvo i privezujem traku darovanu od strane Njegovog Veličanstva Kralja za barjak Sokolskog Društva u Karlovcu i traku darovanu od Njegovog Kraljevskog Visočanstva Prestolonasljednika za barjak Sokolskog naraštaja u Karlovcu, donoseći u isto vreme i Njihov Kraljevski pozdrav Sokolskom društvu i Sokolskom naraštaju u Karlovcu, kao znak osobitog blagovoljenja Njegovog Veličanstva Kralja i Njegovog Kraljevskog Visočanstva Prestolonasljednika prema uzvišenoj ideji Sokolstva.

Izvršujući nalog Njegovog Veličanstva Kralja i Njegovog Kraljevskog Visočanstva Prestolonasljednika, moje je duboko uverenje, da će Sokolsko društvo i sokolski naraštaj u Karlovcu ove danas osvećene i razvijene barjake uvek hrabro, gordo, ponosno i visoko nositi, na čast i slavu Našeg Uzvišenog Kralja i Njegovog Doma kao i na čast i slavu naše velike, moćne, bogate i ujedinjene Domovine.

Pozdravljajući Vas u ime Veličanstva Kralja i Njegovog Visočanstva Prestolonasljednika sa »Zdravo Sokolili«, ja Vas pozivam, da zajednički uskliknemo: »Živeo Kralj i Njegov Dom!«

Na to nastaje oduševljeno klicanje Kralju, Prestolonasljedniku i Kraljevskom Domu, a vojna muzika svira državnu himnu, a u isto vreme zagruvaše mužari. Klicanje je trajalo nekoliko minuta i kad se stišalo uzeo je reč starosta župe Sušak-Rijeka, koji sa lepim i dirljivim govorom opisuje prilike i događaje koji se odigravaju pred njihovim očima oko naše Istre i Učke gore i prikopčava na oba barjaka lovor vence sa državnim trakama kao znak sećanja i zahvalnosti prema neoslobodenoj braći. Ovaj je govor bio vrlo pažljivo saslušan i srdačno pozdravljen.

Iza njega pozdravlja Sokolstvo sa krasnim patriotskim govorom starešina župe Novo mesto dr. Vašć. Iza njegovog govora odlazi uz burno klicanje i pozdrave Sokolstva i općinstva koje je dupkom ispunilo čitav Strossmayerov trg izaslanik Kralja praćen sa Starešinstvom i predstavnicima vojnih i civilnih vlasti pred stan barunice Vranicany, gde je na krasno okićenom balkonu sačekalo defile povorke.

Povorka je defilovala istim redom kojim je stupala gradom na razviše barjake. Sokolstvo i vojska dalo je počast izaslaniku Kraljevu prolazeći mimo njega oštrim korakom i davajući počast novim barjacima, koji su bili postavljeni ispod balkona, gde je stajao izaslanik.

Po završenom defileu otpraćen je uz ponovno klicanje i pozdravljanje općinstva, koje se je tamo bilo sabralo izaslanik Njegovog Veličanstva Kralja u svoj stan. Time su bile službene prepodnevnice svečanosti završene u najlepšem redu i disciplini na sveopće zadovoljstvo. U 12

časaka bila je u sokolani svečana plenarna skupština sa koji je otposlan brzojavni pozdrav Nj. Vel. Kralju, a po završetku skupštine otvorenje sokolske izložbe po odaslaniku Saveza br. dr. Caru.

U čast izaslanika Njegova Veličanstva Kralja pripremljen je u 14 časova svečani banket.

Na banketu nazdravio je starešina društva u Karlovcu dr. Variola izaslanika Njegovog Veličanstva Kralja sledećim govorom:

Gospodine pukovniče!

Kao starešina i predstavnik Sokolskog društva u Karlovcu pozdravljam Visokog pokrovitelja Sokolstva i kuma Našeg društvenog barjaka viteškog sina Slavnog Doma Karadorđevića, Njegovo Veličanstvo Kralja Aleksandra I. i nadu naše budućnosti, milog Sokolskog Podmladka, Njegovo Visočanstvo Kraljevića Petra kuma naraštajskog barjaka moleći Vas, da budete vernim tumačem naše duboke i iskrene zahvalnosti, nepokolebive vernosti i odanosti, naših iskrenih želja i osećaja na Najvišem mestu. »Živilo Njegovo Veličanstvo Kralj Aleksandar I.« »Živilo Njegovo Visočanstvo Kraljević Petar i celi Dom Karadorđevića — Zdravo!

Ovaj govor popratili su prisutni klicanjem Kralju i Prestolonasledniku, a prisutna vojna muzika svirala je himnu.

Na govor starešine odgovorio je izaslanik Njegovog Veličanstva Kralja sledećim govorom: »Molim Vas, da primite uverenje, da ću kod Njegovog Veličanstva Kralja i Njegovog Kraljevskog Visočanstva Prestolonaslednika biti veran tumač lepih, divnih i patriotskih osećaja i želja od strane Vaše i Sokolstva u Karlovcu prema našem uzvišenom Kralju i Njegovom Domu.

Ja Vam zahvaljujem na lepim i patriotskim željama te osećajima i dižem ovu čašu u zdravlje patriotskog Sokolstva i Sokolskog naraštaja u Karlovcu, sa željom, da u Vašem visokom patriotskom pozivu istrajete. Živeli!«

Iza ovog govora pozdravio je podstarosta Močan Velikog župana g. Zdravkovića, koji mu je odvratio lepim govorom, a starosta dr. Variola nazdravlja Narodnu vojsku, našto mu odvrća komandant inžinerije pukovnik g. Arandelović. Još je palo više lepih nazdravica Kralju i Sokolstvu sa strane društvenog osnivača Mije Blaškovića, izaslanika Saveza itd. oko 5 sati završen je banket.

U 4 sata po podne trebala je biti po programu javna vežba, a na večer sokolska akademija, ali je udarila jaka kiša, koja je potrajala celo po podne i celu noć i pokvarila mnogo proslavu. Vežbalište bilo je divno okićeno i urešeno, a osobito glavna tribina za izaslanika Njegovog Veličanstva Kralja. Sokolstvo i naraštaj, koje bi bilo nastupilo u velikom broju i sa velikim moralnim i materijalnim uspehom, nije moglo da nastupi radi lošeg vremena, a i akademija nije se mogla da održi na večer u Sokolskoj gombaonici, jer je bila pretesna za tolike goste. Jedino su oko 5 sati nastupili u gombaonici sa tačkama, koje su bile određene za večernju akademiju Zagrepčani, Sušačani i seljački Sokoli sa vrlo lepim uspehom i bili su burno pozdravljeni. Uza sve to je službeni deo proslave ispaoo vanredno uspelo i svečano, te se po mnenju svijuu u Karlovcu nije još vidjela ovakva proslava.

40-godišnjica Sokola u Novom mestu. Dolenjska metropola tiho se sprema na svoje veliko slavlje. Sokolsko društvo u Novom mestu —

jedno od najstarijih u Sloveniji — slavi ove godine 13. i 14. avgusta 40-godišnjicu svoga opstanka. Da će svečanost biti što lepša i iskrenija, pozvalo je susedne bratske župe: Ljubljanu, Kranj, Celje, Maribor, Zagreb, Sušak-Rijeku, Split na proslavu ovog svog blagdana. Tog dana braća iz raznih krajeva domovine setit će se onih prvih velikih muževa, koji su u teško doba austrijskog gospodstva polagali temelje budućoj snažnoj zgradi Sokolstva.

20-godišnjica Sokola u Metlici. Srce Belokrajine, bela Metlika, koja je uvek prednjačila i davala pobude celoj Beloj Krajini za pridignuće narodne svesti, slavila je 30. maja dvostruku slavu. Tog je dana minulo dvadeset godina, šta se u Metlici našlo 25 rodoljuba, koji su položili temelj razmahu Sokolstva u Beloj Krajini. U vezi pako s ovom proslavom spojena je bila i druga, naime desetgodišnjica majske deklaracije. Već u subotu rodoljubivi domovi Metlike ukrasili su se barjacima. Svi prozori bili su bogato urešeni i rasvetleni. U nedjelju ujutro glazba je odsvirala budnicu, a u 6 časova započele su društvene utakmice. Natesalo se 5 odeljenja sa 41 članom i članicom. Onda se do podne održavala izvanredna svečana skupština, a posle nje bio je poklon na grobovima utemeljača društva. U večer u 8 časova održana je po varoši bakljada, a pred stanom društvenog starešine priređena je serenada. Iza toga se na vežbalištu održala akademija na kojoj je ispraćao istorijat društva brat Konrad Barle, a onda su sledile vežbačke tačke, koje su vrlo lepo uspele. Iza dovršene akademije sabralo se celokupno članstvo, naraštaj i deca, a to zato da se oproste od svog načelnika brata Weissa, koji odlazi preko oceana u daleku Argentinu. U zahvalu starosta mu izrekao oprostajno slovo, a sestra Ganglova izručila mu lovor venac sa državnim trobojkom. I tako je ova redka proslava obavljena dostojanstveno na čast Metlike i njezinog sokolskog društva.

IZ SOKOLSKE ŽUPE STROSSMAYER — OSIJEK

Svečana sokolska akademija u Donjem Miholjcu. Dana 18. maja priredilo je Sokolsko društvo u Donjem Miholjcu svečanu akademiju u spomen hrvatskim narodnim mučenicima Petru Zrinjskom i Franu Krsti Frankopanu. Ova priredba unatoč tome, što su istoga dana u mestu održane još dve zabave bila je odlično posećena te je uspeh i u materijalnom pogledu vrlo dobar! Odlično je bio izveden vrlo birani raspored.

Cela akademija je pokazala, da su funkcionari i vežbači uložili mnogo truda za ovu priredbu. Akademija je završila komersom sa plesom uz pratnju glazbe domaćeg vatrogasnog društva.

Iz Sokolskog društva u Vinkovcima. Prosvetni osek Sokolskog društva u Vinkovcima priredio je 11. i 14. marta 1927. dva predavanja o »Evoluciji avijatike i njena važnost za naše doba«. Predavanje je održao uz projiciranje diapozitiva brat Mladen Martinović diplomirani pilot.

IZ SOKOLSKE ŽUPE SUŠAK-RIJEKA

Ove godine, kako to već izvestismo sav je naš rad skoncentrisan oko unutarnjeg uređenja i priprava za V. pokrajinski slet u Ljubljani. No unatoč tome u starešinstvu župe radi se dalje i misli na budućnost. Tako

se glede župskog lista »Branik« misli da ga se protegne kao oficijelno glasilo na dolensku i gorenjsku župu, onda je izabran poseban odbor, koji će već sada započeti pripravama za slet iduće godine. Uz ovaj odbor biran je drugi koje će se brinuti oko nabave i razvića župskog i naraštajskog župskog barjaka. Općenito se u župi opaža jak pokret da se društva u reprezentativnom pogledu urede u potpunom smislu reči. Uopšte odgoju omladine posvećuje se velika pažnja. Tako će se koncem sezone obdržavati na Sušaku naraštajsko plivačko natjecanje. Inače u većini društava opaža se zamerno lepi napredak.

SOKOLSKA ŽUPA ZLATIBORSKA — UŽICE

Nastupom ljetnih dana oživio je rad u svim društvima zlatiborske župe, a naročito u onima, koja preko zime nisu mogla raditi zbog nemanja prostorija pogodnog za vežbu. Preko zime radila su samo ona društva u kojima je zato bilo uslova i to su: Užice, Višegrad i Nova Varoš. Prva dva društva priredila su nekoliko akademija, a Gjurgjev dan proslavila su sva društva. 15. maja održan je u Užicu javan čas, a odlučeno je, da ovo društvo priredi više javnih vežbi i po ostalim društvima i to u Požezi, u Novoj Varoši i Prijepolju. Župa je poduzela jaku akciju, da što više proširi Sokolstvo u ovim stranama, pa se radi na osnutku društava u Bajni Bašti i Ivanjci. Da se pako vidi uspeh celokupnog rada obdržavat će se meseca septembra slet u Višegradu, kojom će se zgodom osvetiti i zastava ovog društva. U Užicama sada se intenzivno radi na pripremama za podizanje Sokolane, koja bi se imala započeti graditi na proljeće. No župi je mnogo stalo da učini nešto korisna za celokupno naše Sokolstvo. To što joj sada najviše zadaje posla jest da na Zlatiboru uredi stalan logor za letovanje Sokola iz svih naših župa. Zemljište za ovaj poduhvat već je dodeljeno od užičkog oblasnog odbora, pa je vruća želja naša, da svladamo još ostalo i da uzmogmo nemo što pre na našem divnom Zlatiboru okupiti svu braću i sestre iz svakog kraja naše mile danas velike i ujedinjene domovine. Eto to je naš rad. Nije obilat, ali je od srca za velike sokolske ideale.

Milica Trbičeva.

IZ SOKOLSKE ŽUPE BANATSKE — VELIKI BEČKEREK

Sokolski slet u Vršcu.

VI. slet ove župe održan je u Vršcu 28. i 29. maja. U isto vreme razvijena je i zastava vršačkog sokolskog društva. Sletske svečanosti počele su 28. utakmicom muškog i ženskog naraštaja. Od 22 društva u župi samo je Vršac postavio odeljenja i pojedince. Gde su bili Bečkerek, Kikinda i Bela Crkva! Zar i onih 18 seoskih društava nisu mogli bar sa pojedincima sudelovati?

Takmičenje je bilo po odeljenjima i pojedincima na spravama, prostim vežbama i petoboju. Muški naraštaj je postavio 1 odeljenje na spravama, 19 pojedinaca i 3 u petoboju; ženska odeljenja bila su 4 na spravama.

Istog dana posle podne stigao je brat Đura Paunković, podstarešina i izaslanik JSS sa bratom Brankom Živkovićem, podstarešinom beogradske župe. Dočekani su bili vojnom muzikom, a u ime sletskog odbora

pozdravio ih je brat Ante Tadić, na čemu je brat Paunković odgovorio. — Posle njih stigla je većina društava iz Gornjeg Banata sa župskim starešinstvom. Dobrodošlicu zaželeo im je brat Ljuba Nedeljković, na čemu je brat Nikola Bešlić, župski starešina, odgovorio. — Braća i sestre odvedeni su u zajedničke i privatne stanove. — U 8 sati u veče priredena je serenada kumu zastave vršačkog Sokola, bratu Đ. Paunkoviću, pri kojoj ga je pozdravio brat Ante Tadić kao predsednik odbora za nabavku zastave. Brat Paunković odgovorio je lepim sokolskim govorom i podstrekao braću na rad. — U 9 sati počela je u gradskom parku akademija vršačkog Sokola.

29. u jutro dočekali smo Soko iz Velike Kikinde, a iz Bele Crkve Soko i Ruski kadetski korpus. U 7 sati počela je zajednička proba. U 7 $\frac{1}{2}$ sati bila je svečana sednica župe uz prisustvo brata Paunkovića kao glavnog referenta, koji se osvrće na pomanjkanje Jugoslovenstva u Banatu, a na osnovi kojega treba da se radi. Čemu onda osuđujemo Hrvate u njihovom separatizmu, ako smo i mi takovi? Zatim je zaključeno župu nazvati imenom dr. Laze Popovića, što je jednoglasno primljeno.

Sa sednice pozdravljeni su Njegovo Veličanstvo Kralj, JSS, brat Laza Popović i prezident Masaryk. Raspravljalo se na sednici o mogućnosti uređenja sokolskih župa prema političkim oblastima, što bi valjda dovelo do jačeg razvitka Sokolstva.

Za osudu je što je samo 10 društava imalo svoje predstavnike od 22.

U 10 sati počela je povorka uz 1400 sudelovača. U 11 sati počelo je osvećenje zastave, koju je izveo gosp. Ilarion Radonjić, vršački vladika. Ovom prilikom govorili su gospoda i braća Ilarion Radonjić, vladika, Svetolik Jovanović, gradski načelnik, Đura Paunković, Branko Živković, Vladimir Glišić, star. društva i Nikola Bešlić, star. župe. U 1 sat bio je svečani banket na kojemu su sem gornjih govorili Miloš Stanojević i M. Gudović, Kraljev izaslanik. — Posle podne u 4 sata bila je javna vežba, koju je malko kiša poremetila, ali zato smo ipak ustrajali. Ukupno je u 11 tačaka vežbalo 3200 vežbača: Sokola, vojnika, daka gimnazije, preparandije, građanske i osnovnih škola. Sve su vežbe na sva tri nastupa po opštem priznanju ispale vrlo dobro. Priredbama je prisustvovalo osam hiljada gledalaca. — Celokupna organizacija sleta bila je u rukama vršačkog Sokola, koji je sa zadovoljstvom radio, jer je nalazio na odziv kod građana i javnih ustanova, naročito su na ruku išle školske vlasti, gradski senat sa gradonačelnikom na čelu, IV. konjički puk, Vojna muzička škola, brat Đura Paunković i brat Joca Georgijević. Organizaciju sleta vodilo je dvanaest odbora sa 70 lica, ali ipak celokupan rad izvela su i fizički i duševno braća i sestra Ante Tadić, Aleksandar Stojadinović, Bogdan Spornjak, Vaelav Martinek, Josif Jorgović i Nevena Bogdanović. U pojednostima potpomagani od ostale braće. Prilikom sleta uredio je brat Miloš Stanojević ilustrovanu »Spomenicu« sa člancima videnijih sokolskih radnika, a brat Ante Tadić uredio je svečane sletske brojeve vršačkih novina.

I ako je ovaj slet bio imponantan za naše prilike, ipak nismo zadovoljni, jer od 22 društva nije ih sudelovalo 12. Nisu našli za vredno ni da delegate pošalju. Ta društva postoje samo na papiru, jer su ovisila

o jednom ili dvojici ljudi, koji kada su otišli, društva im je nestalo. Zašto? Zato, jer dotično članstvo nije bilo vaspitavano, te niko nije imao da nasledi. — Naglašujemo ponovno: sletovi ne vaspitavaju, ne podižu društva, oni ih iscrpe. Prednjački, administrativni i prosvetni tečajevi mogu da vaspitaju funkcionare, a ovi da podignu društva. Župa »Laze Popovića« mora da priređuje tečajeve za Božić, Uskrs i preko velikih školskih ferija. Ljudi za to imamo, samo dobre volje i požrtvornosti i Sokolstvo ćemo u Banatu podići.

IZ ŽUPE KRALJA PETRA SVAČIĆA — ZAGREB

Prilike u zagrebačkoj župi. Ova župa po svojoj prostornosti spada među najveće u našem Sokolstvu. U njezinom se sastavu nalaze 23 društva, koja su pre fuzije pripadala Hrv. Sokolstvu, Slovenačkom i Srpskom, dakle prava jugoslovenska župa. Pošto je ovdje najpre izbio spor sa separatistima, nalazila se je župa u osobitim prilikama, te je trebalo upotrebiti naročitu taktiku da nivo društava ostane na visini uza sve vanjske nasrte onih, koji su hteli da ih zatruju i unište. Čim je ta faza idejnog prečišćivanja prošla pristupilo je vodstvo intenzivnom tehničkom i idejno-propagatorskom radu. Župski sletovi bili su odraz toga rada, a kulminacija tereta što ga može da podnese vodstvo i župska društva bio je pokrajinski slet u Zagrebu 1924. g. Već same pripreve za ovaj slet bile su u velikom opsegu, a provedene su pažljivo i savesno. *Ona šaka braće što je najaktivnije učestvovala u pripravama za slet dala je od sebe i više nego što može, dala je šta više i žrtve.* Zato je slet morao uspeti, a to je i bilo unatoč s'lnih neprilika u Zagrebu kao teror i haranga protivnika i finansijske poteškoće. Hiljade učesnika sletskih otišlo je kućama sa uverenjem da jugoslovenski i sokolski deo Zagreba radi žilavo, uporno i neustrašivo da postigne ono što hoće, a zna što hoće. Tih dana održan je i sokolski Sabor i valja spomenuti da su se pored ostalih naročito istakli svojim predlozima i mišljenjima zagrebački sokolski radnici, što je dokaz da se u Zagrebu živo prati razvoj i poznaju potrebe jugoslovenskog Sokolstva, a nije ni čudo, kad znamo da je zagrebačko Sokolstvo dalo prvi stvarni poticaj za fuziju sokolskih društava na jugu, pa mu je i prirodna dužnost da i dalje aktivno sudeluje na izgradnji i usavršavanju naše sokolske organizacije.

No pored svega ogromnog moralnog uspeha sleta u Zagrebu valja konstatovati da onaj veliki trud nije krunisan nikakvim finansijskim uspehom, pače ostao je deficit od koga se ni danas župa nije mogla da oporavi, a taj je došao otuda što država još uvek nije isplatila doznanu subvenciju za slet od Din 100.000—. I koliko je god vlada bilo na državnom kormilu, nijedna nije, uza sve molbe i urgencije, izvršila isplate obećane sume. Svakome je jasno da se slet bez novaca ne može provesti, a kad se uzmu u obzir naročite poteškoće, koje su doduše u Zagrebu predviđene kao nenadani udarci, kao silna kiša drugog sletskog dana, koja je omela drugu javnu vežbu, te na koncu požar sletske trisbine, koji ni do danas nije istražen, premda se nije teško dosetiti uzročniku, tada će svatko da uvidi da ovaj slet pored svih napora nije mogao bez deficita svršiti. Moralni i tehnički uspeh sleta pomogao je vodstvu župe i njezinim društvima da izdrže pored ovakovih materijalnih okol-

nosti i da produže redovnim radom držeći se na staroj visini. I eno vidimo da je župa zagrebačka bila dostojno reprezentovana i 1925. g. u Beogradu na međuslatskim utakmicama i 1926. g. na sletu u Pragu. Brojčano, organizatorski i tehnički bila je oba puta dobro zastupana.

Da je župa tehnički veoma renomirana dokaz je brojno učešće učitelja Sokola na sokolsko-učiteljskoj školi u jesen 1925. i velik odaziv članica iz celog Saveza na prednjački tečaj članica u februaru 1927. Oba tečaja organizovalo je i vodilo starešinstvo i tehnički odbor župe kralja Petra Svačića. Pošto društva ne raspolažu sa dovoljnim brojem spremnih prednjaka odlučio je Tehnički Odbor da održi ove godine prednjački tečaj za članove.

Kadgod je to potrebno putuju članovi Tehničkog Odbora župe u pojedina društva da pomognu i isprave što se daje.

Osobito su žive pripreme za pokrajinski slet u Ljubljani o. g. Već je prijavljen lep broj vežbača, članova i članica za proste vežbe na sletskom javnom nastupu, a također za slatske utakmice vlada velik interes, te će se nekoji članovi da takmiče za prvenstvo JSS, a mnogi u lakoz atletskim disciplinama i prostim vežbama.

Zbor društvenih načelnika i glavna godišnja skupština župe zaključuje da se ove godine ne održava župski slet, ali da su društva župe dužna da učestvuju na javnoj vežbi Sokolskog društva I u Zagrebu, koja će biti 16. juna o. g.

Taj će nastup biti ujedno i revija župe pred ljubljanski slet, pa se s interesom očekuje rezultat zimskoga i proljetnoga rada u društvima.

Tehnički Odbor župe ne očekuje bogzna kakove rezultate od društava, jer poznaje mnoge njihove nedostatke, od kojih je najglavniji pomanjkanje spremnih prednjaka, a dosta i slabe materijalne okolnosti. No u većini društava vlada jaka volja za rad i provejava pravi sokolski duh, te daju i stvaraju koliko mogu, a one, koji su malo zadremali možda će da probude uspesi njihovih susednih društava. Neka zatraže pomoć, ali neka i sami pregnu, jer Soko ide samo napred, natrag ni koraka.

Boro Vuksan.

•••• IZ SLAVENSKOG SOKOLSTVA ••••

ČEHOSLOVAČKO SOKOLSTVO

Kratke vesti. ČOS pregovara s Amerikom, da bi preuzela monopol slatskoga filma. — Francuski gimnastički savez održat će svoj godišnji slet (i natjecanje) ove godine u Angersu. Osim glavnoga sleta održati će se i 6 manjih pokrajinskih sletova. — U Japanu naročito se mnogo bave gimnastikom vojska i srednjoškolska mladež. Visokoškolci neguju američke igre, a puku je osobito omiljelo plivanje, veslanje i hrvanje. — Talijanski olimpijski odbor dobio je od države doprinos od 900.000 lira kao pripomoć za pripreme oko natecanja Talijana na budućoj Olimpijadi. — Nemci nameravaju na olimpijska natecanja 1928. god. poslati u Amsterdam 500 svojih športaša. — Luksemburška vlada poslala je u Joinville u Francusku g. V. Ackera na studij gimnastike, koji bi po povratku imao reorganizovati gimnastičku nastavu po školama. —

Kc.—